

A N G L I A

GRAMMATICA FENNICA,

Adcuratiore methodo, pe-
nitiore cura, observatione, & labore,
referans antiquissimæ hujus, ac na-
tura sua præstantissimæ linguæ ady-
ta, ejus peculiarem, ab aliis Euro-
pæis lingvis differentem genium, fle-
xiones & conjugationes, orientali-
bus, primævæ in primis, ad fines, il-
lustrans, opera & studio

BARTHOLDI G. VHAEL,

*Præpositi & Pastoris quondam in Ilmoile
Botniae Orientalis.*

Opus posthumum.

Sumtibus Viduæ Vhaëlianæ,
Typis Acad. Regie

A B O Æ,
Excud. Johan Kiämpe. 1733.

Kongl. Maj:ts

Och Sveriges Rikes Högtbetrodde Man
och Råd, Præsident uti Kongl. Maj:ts
och Rikssens Cancellie Collegio, Can-
celler öfwer Kongl. Academien i Åbo,
samt Præses Societatis Literariæ Illustris,

Den Högwälborne Grefve/

Gr. ARWID HORN.

Sä

Kongl. Maj:ts

Ero-Man, General Major, och Lands-
höfdinge öfwer Åbo och Björneborgs Län-
ner, samt med Åland,

Den Högwälborne Herren/

Baron OTTO REIN-
HOLD ÜXKULL.

jämte

Kongl. Maj:ts Ero-Man och Biskop öf-
ver Åbo Stift, samt Kongl. Åbo Aca-
demies Pro-Cancellarius,

Den Högordige Herren/

Doct. LAURENTIUS
TAMMELIN.

Mine Nådige och

Kongl. Maj:ts:

D:z Sveriges Rikes Högtbetrodde Ma:
n och Råd, samt Cancellie Råd,

Den Högwälborne Grefwe/

Gr. GVSTAF BONDE.

och

Kongl. Maj:ts:

Tro-Man och Landshöfdinge öfwer Öster-
botn och Cajana Län,

Den Högwälborne Herren/

Bar. BROR RÅLAMB.

wäl

Kongl. Maj:ts TroMan och Biskop öf-
wer Bergå Stift,

Den Högwi:rdige Herren/

**Doct. JOHANNES
GEZELIUS,**

Höggunstige Herrar.

§4.

Et jag fördrifstar mig / i blivaste
wördnad at dedicera Edra
Hög=Grefweliga Excellencer,
Högwälborne Herrar Baroner och
Landshöfdingarna / saint Högnyrdi-
ge Herrar Doctorer och Biskoparna/
detta min Sal. Mans/ fordom Prob-
stens och Kyrckioherdens uti Ilmoila
BARTHOLD VHAELS lilla arbete/
förmadar jag i nedrig ödmjukhet / det
Edra Hög=Grefweliga Excellencer,
Högwälborne Herrar Baroner och
Landshöfdingarna / saint Högnyr-
dige Herrar Doctorer och Biskopar-
na / af wanlig Högtberömlig Nåd
och hög hynnest / intet med misnöje
optaga : emedan icke allenast Nådige
och Höggunstige Herrar altid åto
de nedriges tilflycht / der til och den Hög-
ste dem förordnat hafver / utan ock
at Edra Hög=Grefwelige Excellen-
cer, Högwälborne Herrar Baroner
och Landshöfdingarna / saint Hög-
nyrdige Herrar Doctorer och Bisko-
par-

varna/ åro de föraämniste vårt arma
Finlands Stöder/ de där åga noga in-
sicht i det som til vårt Lands och Läyls
egenkap och prydad hörre. Så lä-
rer och Edra Hög-Grefwelige Excel-
lencer, Högwilborne Herrar Baro-
ner och Landshöjdingarna/ samt Hög-
vyrdighe Herrar Doctorer och Bisko-
patna/ til Nädig och Heggunstig be-
riägenhet böja / det min Sal. f. Man
detta / endast i afseende på Gudz å-
r/ som nädigt vil det alla tungor
honom bekUNna skola/ sitt Fädernes-
lands och Modersmåls heder / samt
vårt/ i sig sielf ymniga/ och med mån-
ga behageligheter opfylte Språks ål-
skare til tienst / sammansattadt; och
det med så mycket större möda / som
ingen af de Högtberömda Herrar och
Män / de der tilförene utgifvit lin-
derrättelse eller Wägtvisare til det
Finska Tungomålet / och därmed lika
säsom den första isen brutit / kommit
så noga at intrångia sig uti Språket
iare

inre årt och egenstap / mindre den
pånnan. fattadt; så att min Sal.
Mans arbete således för ett nytt wärck
aldeles är att ansee. Mig anstår in-
tet widare härom at tala / utan alle-
nast utbedia Eder Hög = Grefliga
Excellencers, Högwälborne Herrar
Baronernes och Landz = Höfdingar-
nas / saint Högwyrdige Herrar
Doctorernes och Biskoparnas / Unnest-
fulla förwar för min Sal. Mans ef-
terminne / samt Nådigt och Höggun-
stigt Hågn för mig som en wärnlös
åntia: hwilken uti stadiga förböner
för Edra Hög-Grefliga Excellencers,
Högwälborna Herrar Baronernes
och Landzhöfdingarnas / samt Hög-
wyrdige Herrar Doctorernes och
Biskoparnas Högtansenliga och Högt-
fornäma wälstånd / långa ålder / och
wälsignade syrela / till de / Gudi till
Qra / Kongt. Mait och Riket till
tianst / alla Christna och redeliga
Swea-Rikes Inbyggare till gagn
och nyitta / åliggiande Höge och Wär-
dan =

vande årenders utförande / samt egen-
teligen till den fattiga Finska Natio-
nens oprättande / framhärdeligen / med
diupaste wördnad lefver /

Edra Hög-Grefliga Excellencers,
Högwälborne Herrar Baroner-
nes och Landshöfdingarnas /

samt

Högwyrdige Herrar Doctorernas
och Biskoparnas /

Inmoila den 20 Januarii,
Åhr 1733.

underbän = och ödmjukesta
titänarinna

MARGARETA FORDEL
Gal. Probsten Vhaëls
esterlåtne änks

Errores typographici sic corri-
guntur.

Pag. 5. lin. 9 & 10. *finale*, lege: *fina-*
le

p. 7. l. 9. *uti fissen*, lege: *utu fissen*

p. 8 l. 15. *caloista*, leg: *caloista*

p. 18. l. 11. *alternatem* leg. *alternantem*,

p. 22. l. 6. *wieret* leg. *wierret*.

p. 25. l. 3. *werahasen* / l. *wierahasen*.

ibid. l. 6. *tellehet* leg. *tullehet*.

p. 51. l. 13. *declinatur*, leg. *declinantur*.

p. 63. l. 8. *frequentiva* leg. *frequentia-*
iva.

p. 77. l. 21. *effere*, leg. *afferre*.

p. 82. l. 13. *luulle* / leg. *luulles*.

p. 88. l. 10. *olen* / leg *ole*

p. 99. l. 15. *tunt*, leg. *tunc*.

I. N. f.

GRAMMATICA FENNICA.

SECTIO I. Generalis.

Cap. I. De Orthographia.

§. I.

Litteræ Fennis sunt viginti quinque. a b. c. d e. f g h i. k l m n. o p. q r s t u. x y z å ð

§. 2. Vocales sunt octo: a. e. i. o. u. y å ð. sunt autem vocales alias Majores: a. o. u. alias Minores: å/ð/y. alias Mediae: e/ i. i & u initio Syllabæ, sequente vocali, fiunt consonantes: ut Jumala / Deus, Eud: wiha / Irwrede.

A

§. 3.

§ 3. Consonantes sunt septendecim: b. c. d. f. g. h. t. l. m. n. p. q. s. t. x. þ.

Nota 1. h hic vere litera est, & cum alia consonante positionem facit: ut naheas/ cutis, slin.

2: Littera c facile careri potest: usurpatur tamen ad analogiam lingue Suecanæ, ex usu recepto, & adhibetur tanquam alternans pro þ ante a/ o/ u/ & t.

3. Literas b/ g/ d/ f/ naturales Fenni, ut Sawoni, ignorant, & in motione excludunt. Attramen b post m; d & g post n/ facilius pronunciantur.

4. Þ n pluribus dialectis pronunciatur paulo alter quam th/ paulo que fortius quam s blæsum.

5. s. h & t. sape alternantur, homeh/ homes/ homet/ situs, mögel-

9. N ante m mutatur in m, & t ante c vel t. in c, n ante c vel t, mutat sonum. Sic n ante p, sonat ut

ut m. p & w/ rem j & ſ/ ſepe con-
vertuntur: ut, hulpa/ halwan/ niſis,
ringa: ſciwās ſcipāhān/ tuſtis, ſtōr.

§: 4 Diphthongi ſunt ſedecim: ai/ au/ ei/ eu/ ie/ iu/ ois/ ou/ ui/ uo/
hi/ hō/ āi/ āy/ ði/ ðy. Ut taula/
ſomes, ſnoſſe: feulaſ prora, fram-
ſtam: reikā/ foramen. hohl: louckō/
angulus, wrā: fährā/ curdus, kro-
tot: tōyrā/ clivus, bache: laifca/
piger, laat: liucas/ lubricus, haal: qvæ
biſſyllaba. Ivi/ creavit, ſkapade: thōſ/
labor, arbete: inhi/ vendidit, hait
ſålde: lōi/ verberavit, ſlog: juo/ bibe,
drick: ui/ nata, ſimun: tui/ pedicu-
lus, lus: qvæ moro/yllaba ſane.

Cap. II. De Proſodia.

Ultima Syllaba nunquam accen-
tum habet, niſi ſit vox mono-
ſyllaba, qvales paucæ; biſſyllabæ in
priori; triſyllabæ in antepenultima,
accentum habent. omnes aliæ in

rima. Seu, accentus semper primam syllabam occupat.

Omnes vocales natura breves sunt, positio, diphthongus, & vocalis geminata, longam faciunt.

SECTIO II. Specialis.

De Etymologia

Partes Etymologiae sunt octo, ut apud Latinos.

CAP. I.

De Nominis

Nomini accidentunt septem: *Status*, *Numerus*, *Casus*, *Declinatio*, *Comparatio*, *Figura*, *Species*.

Neta: nullum discrimen Generum est in hac lingua: qvod in genere est notandum.

§. I. De Statu Nominum.

Status est duplex: *Absolutus*, & *Affixus*.

Absolutus: ut, *thō* / *labor*, *arbete*: *xuoca*/

rucea/ cibus, maat: palckas/ premium,
lōn. *Affixus:* ut, thōni/ labor meus,
mit arbete: ruocas/ cibus tuus, tin
maat: palckansa / premium suum,
sunt lōn.

Nota 1. Status affixus fit ex ab-
soluti Nominativo in 1. Declinati-
one, sed e Genetivo in 2. & 3. ad-
dendo affixum, & auferendo n si-
male: ut, leipå/ panis, bröd; leipåni/
panis meus, mit bröd: ilwes/ lynx,
po: ilwexent/ lynx meus, min lbo.

2. Sin Gen. absoluto in d mu-
tandum, item post r/ mutatur in t/
& s in e, scil. in 1. Declinatione:
ut, Kåsi/ manus, hand; Gen. kåden/
kåteni/ mea manus, min hand; wir-
si/ Ode, wisa; wirteni/ ode mea, n.i.z
wisa.

§. 2. Numeri nominum sunt duos:
singularis: leipå panis bröd: kivi/
lapis, steen. Pluralis: leivat/ panes,
bröden; kivet/ lapides, stenar.

§. 3. Casus nominum sunt quatordecim.

1. Nominativus.	9. Privativus
2. Genitivus.	10. Negativus.
3. Dativus.	11. Factivus vel Mutativus.
4. Accusativus.	
5. Vocativus.	12. Nuncupativus.
6. Ablativus.	13. Penetrativus.
7. Locativus.	14. Instructivus.
8. Mediatus.	vel Descriptivus. vel organicus.

§ 4. Declinationes Nominum sunt tres.

Prima est desinentium in /vocalem/ ut cala / pīscis, fīst.

Secunda est parisyllabicorum desinentium in nen: ihmīnen / homo, men-nīstia: hewoinen / equus, häst: iloinen / bītarīs, glad: jyväinen / semen minnum, litet forn.

Tertia est imparisyllabicorum, desinentium in N, S, T: ut, siemen / semen, sād / frōd; Gen. siemenen: kūtos / laus, berōm: kūtoren: wāshnht / gaffus, drōtt; wāshnchen. §. 5.

§. 5. Paradigma Primæ Declina-
tionis: singulariter.

1. Nominativo. Calæ / piscis, fisk.
2. Genitivo. Calanæ / piscis, fiskens.
3. Dativ. Calalle / pisci, åth fisk.
4. Accut. Calaa / piscem, fisken.
5. Vocativo. Calæ / piscis, fisk.
6. blat. Calalta / de, ex pisce, om/
och uti fisken.
7. Locativo Calasal in pisce, uti fis-
ken.
8. Mediat. Calalla / cum pisce, med
fisken.
9. Privat. calalta / a pisce, utan fis-
ken.
10. Negat. calatta / sine pisce, utan
fisk.
11. Fact. calaxi / mutatus in piscem,
blef til fisk.
12. Nuncupat. calana; calana cul-
ti / perrexit instar piscis, han fog-
såsom en fisk.
13. Penetrat. calahan / in piscem, inn
i fisken; conttais calahan / repst in
piscem.

piscem, kroþ i fisken.

14 Instruct. vel Descriptiv caloin /
fiske-wijs. sic a waras / warcain /
instar furis, furtim, sasom en tius/ siða=
landes.

Pluraliter.

- 1. Nomin. calat.
- 2. Genit. calaim.
- 3. Dat. caloille.
- 4. Accus. caloja.
- 5. Vocat. calat.
- 6. Ablat. caloista.
- 7. Locat. caloija.
- 8. Mediat calcilla.
- 9. Privat caloista.
- 10. Negat. caloitta.
- 11. Fact. caloixi.
- 12. Nuncupat. caloima.
- 13. Penetrat. caloihin.
- 14. Delcript. caloin.

Aliud exemplum.

Sing. Nom kipå.

Gen. kipwan.

Dat.

Dat. leiválle. Accus. leipåå. Vocat. leipå Ablat. leivåstå. Locat leivåsjå. Mediat. leivållå. Privat. leivåltå. Negat. leivåttå. Fact. leivåpti. Nuncup. leipåna. Penetrat. leivåhán. Instruet. vel Descript. leivin.

Plural. Nomin. leivåt. Genit. leis
påin Dat leiville. Accusat leipiå Vo-
cat. leivåt. Ablat. leivistå. Locat.
leivishå. Mediat. leivillå. Privat. leis-
wiltå. Negat. leiwittå. Fact. leiwit-
ti. Nuncupat. leipindå. Penetrat. leis-
pihit. Descript. leivin.

Obs. Quantum ad *Accusativum*, no-
ta hic & semper, duplarem eum
esse; (a) *Partialem*; sõi leipåå/ comedit
de pane, han åt af brødet; sõi mie-
stå/ percussit virum, slog mannen. (B)
Totalem; sõi leivån/ totum comedit
panem, åt opp et helt brød; sõi mie-
hen scil. cuolliar!/ percussit virum ad
decem usque, i.e. trucidavit, slog
mano-

mammen ihjāl. *Partialis* in hac opella ubique exprimitur. *Totalis* vero cum Genitivo, quoad terminatiōnem convenit in singulari; in plurali autem cum Nominativo; ubi *partialis* est leipiā/miehiā; *totalis* lejāwāt / miehet.

§. 6. Formatio Casuum in Singulari:

i. in Statu Absoluto.

Genitivus in hac 1. Declinatione formatur a Nominativo, addito ą: ut pala palan / mica, beta.

Nota 1. i finale mutatur in ē: ut ciusi/ ciusen / pinus, gran. Excipit qvæ non mutant, sed retinent i (a) Peregrina: ut Pappi / sacerdos, Prāst; papin. (b) Qvæ geminant consonam, ante vocalem finalem; ut sonni sonnin / taurus initor, tiur. (c) Dissyllaba, qvæ in penultima

Igembo.

geminant vocalem ut p̄̄ri/ p̄̄rin/ circulus, kretz. sed h̄̄ri/ h̄̄ren/ mus, en mus. (d) & panca alia: ut . feli. via biemalis, fōre: māti / odum piscium rāmm: witi / nova nix. ny ſad; cof vel coifi/ sinea, mal; habene in Genitivo, felin/ mādin/ widin/ coin.

Nota 2. s ante i finale, mutatur in d: sed Saxonice abſicitur: ut wess/ aqua, watn; weden / Saw-ween. Excipe s hoc, ut & d vel t/ post n/ abit in n: ut, cansi/ operenolum, lock; kannen: canto / aboice cando / caudex; cannon. sic post r abit in r: ut, wirſt wirren/ oðe, can-tilena, wiſſa. itidem t vel d in l: ut culta / aboice culda cullan/ aurum, guld: walſta wallan/ potestas, wāld: cuultu cuullun/ auditus, hōrd.

Nota 3. t vel f/ & t unicum, sic & alterum e geminatis iisdem, abſicitur: ut, werca weran/ pennus flādes

plåde; cota coan / *culina*, född; före-
 ka sorcan / *ungula*, födf; catto caton/
sectum, taak; lacki lakin / *pileus*, hatt;
 tacki takin / *tunica*, räck / mantel;
 haracka haracan / *pica*, stata. Ex-
 cipe: t unicum, a maritimis svecif-
 fantibus, compensatur per d: ut:
 mato, madon / *vermis*, matk; co-
 ta coban / *culina*, fök. ē per j: ut,
 hárka hárján / *bos*, oxe: olki oljen/
stipula, halm: sic weli welján / fra-
 ter, broder. Singulare est joki joen/
amnis, elf: sic mäki / *collis*, backe;
 wäkti / *turba*, folk; rekti / *crabæ*, slädai.
 Genit, mäen / wäent / reen. quæ bis-
 syllaba sunt.

Nota 4. p: unicum mutatur in w:
leispå / *leiwånn*. e geminatis alterum
 p abjicitur: tuppi tuppen / *vagina*, sljeda.

Not 5. Comparativa in pi vel bi/
 mutant hanc terminationem in man
 vel man: ut, parembi / *melior*, båt-
 tre;

tre; paremān: sywembi/ sywemman/
profundior, diupare.

S. 7. In Statu Affixo:

Genitivus retinet formam Nominati-
vi in qvavis Declinatione: ut, poi-
tani haimet / non pojani / tunica fi-
lii mei, min sons fiortel.

Qve vero, i in e mutant, hic quo-
que e servant, & d ex s/ mutant in
t. ut, wuoteni påā / non wuodenſ/
wuosini; finis anni mei, mitt åhrs
slut.

Reliquorum Casuum formatio
facilior est. formantur autem Casus
3, 6, 7, 8. 9, 10, 11, 14, & 5
pluralis numeri, a Genitivo seu ca-
su secundo. cæteri omnes, ut Ca-
sus 4, 5, 12, 13. a Nominativo,
prout e paradigmate liqvet.

Dativus fit a Genitivo, mutando
min

n in lle: ut leiwalle. Accusativus a Nominativo, (α) addito q vel d: ut, calaa / leipåå / myllhå. Aboica dialectus hic geminat ult mam qvācunqve vocalem: ut wellii pulmentum, welling: myllhy/ molam, qvarn. (β) Qvæ in vocalem puram desinunt, interponunt t: ut maata/ terram, jorden: woita busyrum, sindret: walkiata / ignem, elden. Sic qvædam alia, præsertim polysyllaba: ut caspalota/ fasciam, lindan: wahingota/ damnum, skadan; & cuusta/ pinum, granen: kieldå / linguam, tunga; ubi qvoqve i abjicitur, qvod in Genitivo in en abibat: sic hirsti hirttå/ grunscum, stocken.

Vocativus est similis Nominativo,
Ablativi omnes formæ i.

Casus 6, 7, 8, 9, 10, itemqve ii
sive Factivus, fiunt a Genitivo, per
mutationem 7s n in sta / ita / lla / sa/
tta / (stå / itå / llå / så / ttå) xi.
Abo-

Aboica dialectus saepe excludit vocalem finalem, & alterum t) ut paradigma ostendet.

Casus 12 seu Nuncupativus fit a Nominativo, (a) addito na vel nå. (c) d ex s & r ex terminatione rsif in t mutatur: ut kåtenå / ortena.

Decimus tertius seu Penetratus a Nominativo, repetendo ultimam vocalem & addendo n: calaan/ Aboice, *in pissem*. reliquæ vero dialecti interserunt h: ut calahan. sic quoque s & r in t mutando: ut, hitteben/ *in truncum vel patibulum*, i galgen. weteshen/ *in aquam*, i watnet.

§. 8. Formationes Casuum in Plurali

Nominativus fit a Genitivo singulari, mutando n ultimum in t.

Genitivus fit a Nominativo singulari. Da-

Dativus fit a Genitivo plurali, mutato *n* in *lle*/ & *q* antecedens in *o*: ut caloille. sed quæ p̄ habent, mutant *n* in *ille*: ut, leiwille (Sawdiale&to leiwissen; sic & in Dativo singulari) Sic & alia nonnulla: ut, hirwille / orville / *alcibus, ostiis, at* algar / dōtar. Quæ s̄ habent in ultima syllaba, fiunt a Nominativo singulari, addito *lle*: ut wirsille.

His legibus fit quoque formatio
Casus quarti, addita terminatione
g vel *q̄*.

Quintus est similis Nominativi.
Sexti, septimi, octavi, noni, decimi, undecimi, duodecimi, decimi tertii formatio, fit addita terminacione *sta* / *Ita* / *sa* / *tta* / *xi* / *na* / *hin*: ut calcista / caloista / &c.

Nota: Status Affixus mutat *xt* in *re*: ut calari / calarens. sic in plurali: calaixpi / calaixeni.

De-

Decimi quarti casus formatio fit
addita terminatione in: ut paloin/
gpin. quæ sæpe absorbet vocalem
antecedentem: ut wāhin.

Nota hic tantum: i. quæ p habent,
fiunt a Genit. singulari, mutato ^ā & en/in in: ut leiwin/ aiwuin / lu-
win; sic parroin.

2. Quæ r̄s habent, fiunt a Nom.
singulare, addito tuncum n: ut h̄r-
sia / cors̄ia: sic v̄pin / capin

3. In statu affixo, quæ p aut t
habent in Nominativo, hic utrum-
que resumunt: ut, leipineni/ cum pa-
mibus meis; partoines/ cum barba tua.

§. 9. Regula Generalis utilissima.

In formandis Casibus, & universa lingua, incompatibles sunt, seu,
B quod.

quod idem est, in eadem voce nunquam concurrunt, vocales Majores a/ o/ u/ cum Minoribus å/ ö/ ï, unde voces hujus formæ: åra/ öron/ fyra/ yrfull &c. in Fennica nunquam inveniuntur. Hinc

Nota 1. Voce, in motione, seu a fine, per flexionem, derivationem, & compositionem, crescente, major maiorem, minor minorem requirit analogam seu alternatam. Sunt autem

2. Analogæ inter se a/ å: o/ ö: u/ ï: ut maa / terra, jord; maasta / non maastå: påå / caput, hufwud; pååstå / non pååsta. Sic puu / arbor tråd; puuko / non puukö. sic saan / accipis, jag får; saadahan / non saadåhåñ: säästän / parco jag skonar; säästetåhåñ / non säästetahåñ/ parcor jag skonas.

3. Vocales Mediae e/ i/ indifferentes

tes sunt, & confvescunt cum utrisque, majoribus & minoribus, in i-
isdem vocibus integris: ut mela /
gubernaculum, styråra: metå silva
skog: wica / vitium, fel: iså/ pater,
fader. e confvescit cum qva-
vis: i cum Majoribus & Minoribz å;
non item cum d & y. At

4. Duæ Mediae requirunt Minorem:
ut felikö/ non felico, sic sekö / 'num
ille, man han? non seeo / a prono-
mine se,

5. In motione, Media reqviri Mi-
norem: ut tie / via, wåg; tiestå/non
tiesta. Sed Major, si adsit in eadem
voce, prævalet, & requirit Majo-
rem: ut pito / pidosta non pidostå/
convivium, giästabod.

§. IO. Paradigma Secundæ De- clinationis, quæ desinie in nen.

Singulariter.

Nomin. Hæwoinen/ equus, häst.

B 2

Gen.

Genitivo. *Hewoisen.*
 Dativo. *Hewoiselle.*
 Accusat. *Hewoista.*
 Vocat. *Hewoinen.*
 Ablat. *Hewoisesta.*
 Locat. *Hewoisesa.*
 Mediativo. *Hewoisella.*
 Privat. *Hewoiselta.*
 Negat. *Hewoisetta.*
 Fact. *Hewoiseti.*
 Nuncupat. *Hewoisena.*
 Penetrat. *Hewoisichen.*

Pluraliter.

Nominat. *Hewoiset.*
 Genitivo. *Hewoisten.*
 Dativo. *Hewoisille.*
 Accusativo. *Hewoista.*
 Vocat. *Hewoiset.*
 Ablativo. *Hewoisista.*
 Locat. *Hewoissa.*
 Mediativo. *Hewoisilla.*
 Privat. *Hewoisista.*

Negat.

Negat. *Hēwoisitta.*
 Fact. *Hēwoisixi.*
 Nuncupat. *Hēwoisina.*
 Penetrat *Hēwoisihin.*
 Descript. *Hēwoisin.*

Nota: Casus duodecimus seu Nuncupativus singularis numeri, etiam plerumque effertur contracte: ut *Hēwoissa / hēwoisna.*

§. II. Tertia Declinatio, quæ in *n / s / t /* exit, & crescit in Genitivo, ita movetur.

I. Quæ in *as / es / is / ut /* vel analogas *ås / yt /* desinunt, flebuntur per h: ut *wieras / wierahan / hospes*, *gåst: seiwås seiwähän / fustis*, *stör: firwes / firwehen / securis yre: caunis caunihin / pulcher*, *ssidn: tul-lut / qui advenerat, kommen / tulle-hen: mennyt mennehen, qui abierat gången.*

Nota

Nota 1. Quædam dialecti faciunt Genitivum fulluen/ menyen.

2. Utar *uber*, juur på koo; wicre/ wört; wene *cymba*, bät/ & cætera pauca huc reducuntur; quia & plurimis pronunciantur: utaret / wicret / wenet : Saw. weneh.

II. Animata in es / verbalia in os/ omniaque in us & hs / (non uus & hhs /) fleciuntur per y: ut jånes jåneren / lepus, hare : kijtos kijtoren / laus, herðm: suurus / suuruxen / jentaculum, frukost: kysymys kysymyren / questio, fråga.

Excipe: Numeralia ordinalia faciunt Genitivum in nen: ut colmas colmannen / tertius, tredje: cuudes cuudennen / sextus, siette: sic hymmenes hymmenennen/ decimus, tiende. sed decima hymmenenget.

III.

III. Quæ in uus & hys / flectuntur per d: quod d Sawonica dialeto abjicitur : ut totuus totuden / veritas, sanning: hywghys hhywden/ bonitas , godhet. Saw. tokuen / hywgen.

IV. Privativa in on vel oin / mouentur per man: ut sanomatoin sanomattoman/ inenarrabilis, osäfeslig: jumalatoin jumalattoman/ impius, ogudachtig.

V. Omnia alia in n/ per men(nisi quod quæ ipsum Nominativum in men habent, faciunt Genitivum in nen: ut paimen paimenen/ pastor, Heerde:) ut cowaisin cowaisimen/ cos, hwåttjesten: sieran sieramen/ marls näsebora.

12. Paradigma Tertiæ Declinationis.

Singulariter.

Hospes. Adveniens. Lepus.

Wieras. Tullut. Jånes.

Boni-

Bonitas.	Innocens.	Semen.
Hyywhys.	Wiatoin.	Siemen.
2. wierahan.	tullehen.	jäneren.
hywyden	wiamman.	siemenen.
3. wierahalle.	tullehelle.	jänerelle.
hywydelle.	wiammalle.	siemenelle.
4. wierasta.	tullutta.	jänestå.
hywyttå.	wiatoinda.	siemenda.
5. wieras.	tullut.	& in cæteris si- milis Nominativo.
6. wierahasta.	tullehesta.	jänerestå.
hywydestå	wiammasta	siemenestå.
7. wierahasa.	tullehesa.	jäneresa.
hywydeså	wiammasa.	siemenesa.
8. wierahalla	tullehella.	jänerellå.
hywydellå.	wiammalla.	siemenellå.
9. wierahalta.	tullehelta.	jänereltå.
hywydeltå.	wiammalta.	siemeneltå.
10. wierahatta	tullehetta.	jänerettå.
hywydettå.	wiammatta.	siemenettå.
11. wierahari.	tulleheri.	jänerexi
hywydexi.	wiammazi.	siemenexi.

12. wierastā. tulluna. jānerendā.
hywydenā. wiattomana. siemenenā.
13. werahasen. tullehejen. jānerehen.
hywydehen. wiattomahan. siemenehē.

pluraliter

1. wierahat. tellehet. jāneret.
wiattomat. siemenet.
2. wierasten. tulsetten. jānesten.
wiattomain. siementen.
3. wierahille. tullehille. jānerille.
wiattomille. siemenille.
4. wierahita. tullehita. jāneritā.
wiattomia. siemeniā.
5. similis Nominativo.
6. wierahista. tullehista. jāneristā.
wiattomista. siemenistā.
7. wierahisa. tullehisa. jānerisa.
wiattomisa. siemenisa.
8. wierahilla. tullehilla. jānerilla.
wiattomilla. siemenilla.
9. wierahilda. tullehilda. jānerilda.
wiattomilda. siemenilda.

10. wierahitta.	tullehitta.	jånerittå.
wiattomitta.	siemenittå.	
11. wierahixi.	tullehixi:	jånerixi.
wiattomixi.	siemenixi.	
12. wierahina.	tullehina.	jånerinå.
wiattomina.	siemeninå.	
13. wierahisen.	tullehisen.	jånerishin.
wiattomihin.	siemenihin.	
13. wierahin.	tullehin.	jånerin.
wiattoinin.	siemenin.	

§. 13. Genitivus sic a Nominativo.

i. Eorum, quæ desinunt in as // ås/ es/ is/ ut vel ht/ ultimam literam s & t/ mutando in h/ repetendo ultimam vocalem, & addendo n. Ultimæ syllabæ mutatur in t: ut fadet fatehen / p/uvia, regn. w. in p: sciwås seipåhån. r posterius e geminis in t: ut porras portahan/ spinter, spång. quæ vero in es purum desinunt, è vocalibus interse runt: ut toes tokehen / agger, dænn. Ex.

Excipe mīes miēhen / *vir*, man.
 2. Privativa terminationem on-
 vel ein (ðn ðn) mutant in oman /
 & t perpetuum ultimæ syllabæ ge-
 minant: ut surutoin suruttoman /
securus, sorglōs / sāker.

3. Quæ in n/hoc mutant in men /
 & d ultimæ syllabæ in t: ut laiduin
lattumen / *pascua*, heete.

Excipe pauca , quæ in men ex-
 unt in ipso Nominativo, & Geni-
 tivum formant per nen: ut vaimen /
paimenen / *pastor*, heerde. leiwin
leipimen, *pala*, *kaakespade*; & lām-
 min lāmpymān / *calidus*, warm /
 peculiaria sunt.

4. Quædam variant **Casus** per
 contractionem & ob euphoniam:
 ut jānerenā / jānesnā / jānesfā.

Reliqua e Paradigmatibus eluce-
 scunt.

§. 14. Defectiva sunt sequentia.

Auki / awoi / åcki / halki / iki / irti / iulki / liki / kijnni / oiki / pahki / pakki / perki / peicki / ratki / ricki / siki / solki / tuiki / thonnii / yrki.

Hæc pro adverbiis usurpantur: & talia censerī possent, nisi essent voces vere radicales & emphaticæ, & ex se se magnum numerum derivatorum, utpote adjectiva, substantiva, verba, adverbia, progignarent, & casus aliquot haberent, reliquis deperditis: ut poichi / fractum, af / sönder; poikesa / vel pojesa / poisa / abest, bortta; poijes / pois / hort. Liki prope nár; likillå / likille: åcki / åckia / åkista / åkultå / repente, hastigt: yrki / yrjen / yrjeltå / propere, som snarast. Sic pyðrryppihin / in deliquio, i swimming: menehygihin / menehygrisa / in lipotbymia, i kyle =

i fijning: juowuxihin / juowuxisa /
in crapula, i dryckenskap; ab inusita-
tis þyðryhs / menehys / juopus.

Molemmat / molempain / utriue
bågge; æmula comparativorum,
carec singulari numero.

§. 15. De Comparatione.

Comparantur adjectiva per tres
gradus: musta / mustempi / mu-
tin / niger, nigrior, nigerrimus, svart.

Comparativus, in Nominibus pri-
mæ Decl. seu terminatis vocali, fit
a *Positivi Nominativo*, adjecto mpi/
aboice mbi/ & ultimam vocalem
a vel a plerumque in e mutando:
ut schwâ / schwembi / profundus, diup.
cujus contrarium mata / mata=
lempi vel matalembi. Verum, des-
inentibus in consonam fit compara-
tivus a *Positivi Genitivo*, mutan-
do n ultimam in mpi/ & i in e: e.
gr.

gr. iloinen / iloisen / iloisempi / *bilaris*,
 glad. caunis / caunihin / caune=
 hampi / *pulcher*, wacker: & contracte
 iloisee / caunehee. Superlativus sit
 a Positivi Genitivo, ultimam vo-
 calem in i mutando: ut cowä / co=
 wan / cowin / *durus*, hård: suloinen/
 suloisen / suloisin / *svavis*, liufig.
 Qvod si cum concurrant duæ voca-
 les, i prius mutatur in e: ut, ma=
 kia / makein / *dulcis*, söt. additur
 sepe vox caickein: ut caickein pahin/
omnium pessimus.

Irregulariter comparantur: hñ=
 wä / *bonus*, god / parempi / para=
 hin vel paras. valjo / *multum*, in
 neutro tantum, enäimpi plus, enin /
plurimum. moni / *multus*, non com-
 paratur, sed ejus synonymum usia.

§. 16. De Figura Nominum.

Figura est duplex. *Simplex* ut ruo=
 ca

ta cibus, maat: leipå / panis, bröd. Composita: ut ruoca pala / escae mica, matbist. nisuleipå / panis triticeus hwe=tebröd. firves pohja / securis malleus yrhammar; mehämies / vir silvestris, venator, jägare. ilwes=lammas=nahæa / lyncea aut ovina pellis, loo=fährskinn. jokivest. aqua fluvialis, ååvatn.

Nota 1. Composita non ita multa dantur: sed eorum locum supplant derivativa, qvorum longe uberior est seges, ut & syntaxis.

2. Composita in posteriori tantum voce fleuntur; ut firves pohjan; mehämiehen. &c.

§. 17. De Specie Nominum.

Species sunt duæ: *Primitiva*: ut kyrsså / placenta, bulla. carva / pilus, håår.

Derivativa: ut, kyrssäinen / placenta,

tula, liten *bulla*. *carwainen* / *pilosus*, *ludin*.

Derivativa sunt *alia Nominalia*, *alia verbalia*, *alia Adverbialia*, *alia Numeralia*.

(A) *Derivativa Nominalia* sunt multiplicita: **eaque vel**

1. *Adiectiva* in *llinen* / ex n ultimo *Genitivi*, quæ *Latinorum possessiva* sunt: ut, *Euningahallinen* / *regius*, *Konungslig*; a *Euningas Rex*: *isällinen paternus*, ab *isā pater*.

2. *Diminutiva*, *Substantiva & adiectiva*, in *nēn* vel *inen*: ut *wähänen* a *wähå* / *parvus*, *liten*. *reikänen* a *reikå* *foramen*, *hohl*.

Nota: qvædam *Diminutiva* derivantur in *uinen*: ut, *lapsuinen* / *cänuinen* / & interjecta syllaba *ca* / *lapsucainen* *caunucainen*; a *lapsi* *infans*, *barn*;

barn; & canis/ pulcher, wacker Sic a Comparativis derivantur quoque diminutiva; ut, isommainen/ masculus, något större; ab iso / magnus.

3. Adjectiva fere omnia: ut, iloinen / *hilaris*, glad; ab ilo *gaudium*. ihonainen/ *formosus*, degelig; ab iho / *cutis*.

4. Gentilia in lainen: ut Ruohilainen / *Svecus*, Sivänst. Suomilainen / *Fennus*, Finne Savolainen/ *Germanus*, Täydst: a Ruohi/ *Suomi*/ Saga, *Specia*, *Fennia*, *Germania*,

Nota: dicitur etiam duabus vocibus hyvän lainen / *boni similis*, godlýk: quod tamen Svericisnum olet. melius autem hyvän muotoinen: sic sawen carwainen / *coloris argillacei*, leerfärgad.

5: Cæteræ sunt variarum terminacionum: utpote,

C

( )

(N) Adjectiva!

(a) in as: ut, *fielas* / *lingvax*, mycket af inunn / smickerachtig; a *fieli*, *lingua*, *tunga*: *wiecas* / *callidus*, listig; a *wiedå* / auferre, taga bort / föra. *wieras* / hospes, peregrinus, frammande; a *wieri* / *laus*, ort brede wid.

(B) hec: iohco / *majuscus*, något för stor. pienchko / *minuscus*, något för liten

(C) in cko: juuko, *verbosus*, stor i munn; a *suu/or*, mun. *kiwicko* / *petrosum*, stenig; a *kiwi* / *lapis*, steen. sic *palto* / *multa appetens*, som will hafta mycket; a *paljo*.

(d) in ri: *juomari* / *bibax*, drinckare. *sangari* / *beros*, hielte.

(e) in sa: *juotuisa* / *svavis*, behaglig. *satoisa/scil.* *wuosi* / *fœcundus annus*, ymnigt åhr. sic *sanoisa* idem.

(s) in ia: *walkia*, *albus*, *hwyt* / *lius*;

lius; a walo/ candor, splendor. ma-
chia/ söt/ dulcis; a macu/ sapor. sa-
chia/ densus, tiok (de humidis); a
sacaan/ milceo, jag blandar. sofia/
cæcus, blind; a soca.

(c) in la/ lä: wetelä/ tenuis,
funn (de humidis). imelä/ azymus.
sic nomina propria locorum: Cocco-
la/ Mattila.

(d) Substantiva

(a) in aja/ åjå: ad modum ver-
balium: petåjå/ abies, tall. werejå/
(porta agri) grind. apaja/ /agene ja-
etus, notwarp. wainaja/ defunctus,
framleden.

(b) in o vel ot: meho/ terror,
tiederhane. paino/ pondus, thyngd.

(y) in uis vel uus: pielus/ postis,
dörträ; a pieli. totuus/ veritas, san-
ning; a tosi.

C a

(d)

(s) in sto / stō: kīwistō / petrosa,
stendre. calasto / multitudo piscium,
hop med fisk.

(e) in ta: miehusta: alusta / inferior,
underbotn: edusta / anterior,
framdel; påållystå / superior, öfredel;
tausta / posterior, scil. pars, bakdel.

(s) in wa: ruocawa / maatrijé.
heinåwå / hddrikk: wåkewå / fortis,
robustus, stark.

(3) *Privativa seu Negativa frequen-*
tissima, in toint vel tōin: ut. le=
wotoin/ irrequetus, orolig; a lepo/
quies, ro·rahatoin/ penningelds;
waratoin/ medellds; a raha/ wa=
ra/ pecunia, penu, penning/ för=
råd:taitamatoin/ olård/ fårvitst/
obeskedelig.

B *Derivativa Verbalia*, sunt præci-
pue sex terminationum.

i. in nen: firjoittaminen / sub-
stan-

stantivum *scriptio*, actum significans. quod cum Verbo Substantivo Gerundium in dum necessitatibus, exprimit: firjoittaminen on/ scribendum est.

2. ma: firjoittama/ *scriptum*, effectum indicat.

3. In ja / jā / ia / iā / officii: firjoittaja / *scriba*, skrifware; kerjājā / mendicus, tiggare: juoxia / cursor, lopare; tekiā / factor, gjörare.

Nota: hujusmodi ex singulis verbis existunt: non item seqventia:

4. In os/ us/ vel alternantes ðs/ þs: firjoitus / *scriptum*, skrift. feitos / coctio, kokande.

5. In vocalem: feitto/ foot/ coctum, scil una.

6. In instrumenti: leitwin (claspio) pala pistoria, kakespada; a leis pea / baaka / pinsere: pohdin / ventilabrum, wanna: a pohtia/ ventilare, dryfta. pistin / pistellum nagge: a pis

a piståā / pungere, sticka. sic awain / clavis, nyckel; awoin / spertus, öppen; awan / aperio, jag öpnar & pauca alia, sed rariora.

(C) Adverbialia: ut, muinainen / amuinena / olin, fordom endmen / pristinus, förig; ab. ennen / prius, förr, nykkinen / modernus, nylig; a nyt / nunc, na. sic quæ a nominibus dissyllabis in i (quibus pro adverbiiis utimur, erantque supra defectiva Nomina) derivantur, fiunt ut Nominalia. Peculiare est, qvod quædam Adjectivum sicut in eink vel een; rickiein / rickleen / lacerus, fractus, sondrig: a ricki / sonder. poickein / quod diffactum, aut in duo discissum est, som är afbrutit; a poicki.

(D) Numeralia sunt.

i. Cardinalia: yxi / unus, en. carxi / duo, twå. colme / tres, tre. neljå / acuor, fyra. wifsi / quinque, femtusi / sex, sep. seitzen / septem

ptem, siu. cahdexan / octo, otta.
 yhdepxu / novem, nöö kymmen-
 nen / decem, tjo. (Genitivi a
 seißen / cahdexa / yhderå / kymmen /
 decas.) xritioistakymmentå / undecim
 elswa. xaritoistakymmentå / duode-
 cim, tolf. xarikymmentå / viqinti.
 tiugu. yricolmatta kymmentå / vi-
 ginti & unns, ett och tiugu. colme-
 kymmentå 30. yri neljättäkymmen-
 tå / 31. neljäkkymmentå 40. yri-
 viisdettäkymmentå / 41. viissikym-
 mentå / 50. yri euudettäkymmen-
 tå / 51. euusikymmentå / 60. yri seihe-
 mättäkymmentå / 61. seihemänkym-
 mentå / 70. yricahdexattakymmen-
 tå / 71. cahdexankymmentå / 80.
 yri yhderåttäkymmentå / 81. yh-
 derånkymmentå / 90. yhderånkym-
 mentå ja yri / 91. &c. sata /
 100. xari sata / 200. tuhat / 1000.
 xari tuhatta 2000. &c. Quæ omnia
 declinantur, & præter yri / adsci-
 scunt

scunt Accusativum singularem: ut
cari miesiā / duo viri, twå män.

Ordinalia, (illa fuere primitiva maximam partem; hæc derivativa sunt) de qvibus quæritur per quo-tus? mones? ut, ensimmainen, ab ensin / primo, först; den förste. toinen / a Pronomine toi / den andre/ secundus. colmas / Saw. colmasi / colmansi / tertius, den tredie. neljås/ viides/ cuudes/ Sawon vijes/ cuues/ seitsemås/ cahdexas/ yhderås/ kymmenes. ensimeinen toista kymmentä / rectius; quam yhdestoistakymmenes / undecimus, den elloseste. toinen toistakymmenentä / vel cahdestoistakymmenes / duodecimus, den tolfste. sadannes / centesimus, den 100. tuhannes / millesimus, den tusende. sic joca kymmenes / decimus quisque.

3 Pro Distributivis usurpatur Casus 14. Cardinalium: ut, yxin/ singuli, ensjam/ item een och een capin/ vel

cas

carin ja capin / bini, twå och twå.
 colmin / terni. nelhin / quaterni. wış-
 sin / quini. sadoin / centeni. tuhan-
 sin / milleni.

Nota: ubi non ordo, sed numerus tantum observatur, per Genit. Cardinalem effertur; cahden / col-
 men / neljän / mentihin / bini, ter-
 ni, quaterni, processerunt, man gick
 åstad / 2 / 3 / 4 man stark.

4. Multiplicativa sic exprimuntur:
 hxin kertainen / simplex. carinkertai-
 nen / duplex. sadan vel satakertai-
 nen / centuplex, hundrafallig. tu-
 hanen vel tuhattkertainen / tusendfal-
 lig. monin vel monen kertainen /
 multiplex, mångfallig.

CAP. II. DE PRONOMINE.

S. I. Pronomina sunt sedecim.

1. Minā / ego, jag. 2. sinā / tu,
 du.

du. 3. hân / ille, illa, han / hon.
 4 se / is, iste, den. 5. tåmå / vel
 ta / tai / hic, denne. 6. tuo vel toi/
 ille, den. 7. ihe / ipse, self. 8. cu-
 ca / quis, ho? 9. kenkå / quis, hwil-
 ken? 10. mikå / quis vel quid, hwem/
 hroad? 11. joca / qui, den som. 12.
 jocu / aliquis, någon. 13. jocahai-
 nen (Ab. jocainen) quilibet, hwar
 och en. 14. cumpi vel cumpica/
 uter, hwilkendera? 15. jompicumpi/
 alteruter, endera. 16. cukin / quisq.,
 hwar och en.

Hic Nota: 1. minun/mesus, min-
 sinun/tuus, din. hânen/suus, hans.
 meidån/noster, wår. teidån/vester,
 eder. heidån/suus (plurium) the-
 ras. sunt Genitivi a minå/sinå/
 han. quæ pro reciprocis usurpan-
 tur.

2. Particula cuius / post pronomen,
 significat Relativum qui, que, quod:
 post

post adverbia temporis significat *cum*, quando : post adverbia loci significat *ubi*, *unde*, *quo*, *qua*, in sensu non interrogativo, sed relativo. estque cuin alioquin casus 14, a Pronomine *cu*/ *quod* simplex in Nominativo singulare inusitatum est.

3. *Cuca*/*kenkā* (Ab. *fengā*) *mikā*/
joca/ sunt composita a *cu*/*ken*/
mi/*jo*; quæ in Nominativo sing.
 Simplicis Figuræ, inusitata sunt: sic
 & in Genitivo: sed in reliquis ca-
 sibus & utraque Figura *cu*/*&* *jo*
 usitata. *kenkā* & *mikā* in Singulari,
 ut & Nominativo & Genit. Plurali.

4. *mā*/*śā*/*(ma*/*śa*/*si* vocalis
 major adsit) contracte usurpatur pro
mīnā/*śīnā*.

§. 2. Pronomini accidunt octo:
Status *Significatio*, *Figura*, *Ordo*,
Pers-

Personae, Numerus, Causa, & Declinatio.

Nota: Pronomina omnia sunt Primitiva: Derivativa nulla, nisi jocabainen / Diminutivum a joca minā / sinā / fortean est ipse causus 12. a mi / se.

§. *Status est duplex: absolutus & affixus.*

Status affixus iterum duplex: Nominalis & verbalis. in statu affixo Nominali Pronomina exprimunt Latinorum Possessiva; siveque utriusque Numeri, trium Personarum, & omnium casuum,

Suffixa Pronominalia in statu affixo Nominali.

Persona. Numerus Singularis.

1. ni / (Aboice n / Saw. mi, a minā.

2. s. (Saw. si / Botn. sci) ■ sinā.

3. ufa

3. *nſa* (Ab. *nſ* / Saw. *hen* / *han* / *hon* /
vel *san*) a *hān*.

pluraliter

1. *me* / Aboice *m* / Saw. *ma* / *na*.
2. *ne* / Ab. *n*.
3. *nſa*, ut in singulari

Exempla Sing.

1. *osani*; Ab. *osan*; Saw. *osani*; *pars mea*, min del.
2. *osas*; Saw. *osasi*; Botn. *osasti*; *pars tua*, din del.
3. *osansa*; Ab. *osans*; Saw. *osahan*
1. *osasan*; *pars sua*, *hans* / *hennes* del.

Pluraliter.

1. *osamme*; Ab. *osam*; Saw. *osanna*; *pars nostra*, vår del.
2. *osanne*; Ab. *osan*; Saw. *osanna*; *pars vestra*, eder del.
3. *osansa*; Ab. *osans*; Saw. *osansa* / *osahan*; *pars eorum*; deras del.

Nota 1. Hæc imitantur quædam
Pronomina, quæ Suffixa Pronomi-
na.

nalia admittunt, vel omnia in omnibus Casibus: ut, ißen / ißenså! ihellenſ: vel certa, sed in certis tantum obliquis: ut, minuni / ſinus / hänenså / meillemine / teilleñe / heillenså / ſibi ipſis vel ſibimet.

2. Hic *Status Affixus* in Nominibus & Pronominibus nihil mutat, nisi Casus undecimi i in e: ut, ſitrenså / a ſitri.

§. 4. in Statu Affixo Verbali
Pronomina formant Personas:

Singulariter.

1. n; racastan / amo, jag ålſkar.
2. t; racastat / amas, du ålſkar.
3. ultima vocalis repetitur, ut: racastaa / amat, han / hon ålſkar.

Pluraliter.

1. me (Ab. m; Saw. ma) racastainme / amamus.
2. te

2. te (Ab. t. Saw. ma.) racastatte/
amatis.

3. wat; racastawat / amant.

Nota: n primæ Personæ deducitur a minâ. t. Secundæ heic adhibitum pro s (conf: lect. I. cap. I. §. 3. n. 5) a finâ. Tertia Persona Sing-cognoscitur exinde, qvod sola suo careat charactere; saepius tamen exprimitur racastapi/ Saw. racastawi / Tertia Pluralis wat. habet; ab he/ het/ Saw. heiwât/ racasti= wat in Præterito.

§. 5. Significatio Pronominum est triplex

Demonstrativa: minâ / finâ / tâmâ.

Relativa: ihe / joca / jocahainen/ jo= li / jocu / jompicumpi.

Nota 1. hän/ ið/ tuo/ alias De-
monstrativa, alias Relativa sunt.

2. tâmâ propinqvum inauit; tuo/
remorum.

3. Jo=

3. *Jotki* minus dicit *quam* *jocahainen* vel *joca quisque*; plus autem *quam* *jocu aliquis*. in plurali *jotki plerique*, *aliquot*, *aliquam multi*.
 Interrogativa: *cuka* / *kentä* / *mikä* / *cumpi*.

Nota 1. *cumpi* de duobus dicitur; sic & *jompiecumpi*.

2. *hän* & *kentä* / usurpantur tantum de persona, non re, idque absolute sine substantivo.

§. 6. Numeri Pronominum sunt duo;

Singularis: *minä* / *sinä* / *hän* / *tämä* / *se* / *tuo* / *cuki*. &c.

Pluralis: *me* / *te* / *he* / *nämät* / *ne* / *nuot* / *cukki* &c.

N: 1. i&he utroque Numero idem est.
 2. *joca* pro *quisque*, & *jocahainen* carent Plurali Numero. *joca* in hoc significatu quoque indeclinabile est: *joca mieheltä* / a *quolibet Viro*.

§. 7. Figurae Pronominum sunt duæ:
 Simplex: ut minā. Composita: ut cu-
 si: joca; mināld/mān jag/egone? Cō-
 ponuntur autem Pronomina vel (1)
 inter se: ut, minā ihē/ ego ipse jag sielf.
 sinuas/ te ipsum, tig sielf. hānensā/
 se ipsum, sig sielf. vel (2) cum No-
 minibus: páani/ caput meum, mit huf-
 wud. vel (3) cum Verbis: maatani/
 anna maatani/ fac cubem, lāt mig
 liggia/ softwa. snödås/ ota snödås/
 accipe tibi edendum, tig til att åta.
 juodapensa/ sibi ad bibendum, honom/
 sig/ till att dricka. vel(4) cum particulis
 ca/ki/ på/ pi/ co/ caan/ vel per
 analogiam lā/ på/ kō/ kāan/ de
 qvibus suo loco; joca/ mikā/ cuki/ ic.

Nota: particulae, seu syllabicae
 adjectio[n]es ca vel kā (forte a cahos-
 nam & emphasin addit) & xi/ Ab.
 hi post m/ Pronominibus propriis
 sunt, neq[ue] cum aliis partibus O-
 ratoris componuntur; nisi quod pi

in quibusdam dialectis, 3. personam singularem, Indicativi Præsentis Activi determinat. vide §. 4. hujus c.

§. 8. Ordo Pronominum est duplex.

Præpositivi Ordinis sunt: mitå/ eus-
ea/ kenkå/ joca/ cumpi/ jompicumpi.
Joca interdum præmittit Pronomen sc: ut, se joca/ qui, den som.
Reliqua præmittunt interdum particu-
lam negativam vel interrogati-
vam: ut, eipå hän cuca/ hwem då?
eikö cuican/ annan quis, må icke någon.

Communis ordinis, id est, & Præ-
positivi, & Postpositivi sunt Prono-
mina cætera omnia.

§. 9. Personæ Pronominum sunt tres:

Prima: minå. Secunda: sindå. Tertia
sunt reliqua omnia. ite est trium
personarum. Idem exprimitur per
se ikänå/ se juuri: se sama Svecanu
est.

§. 10.

**§. 10. Casus Pronominum sunt
Quatuordecim,**

ut in Nomine. *Sinā* habet Vocativum similem Nominativo: cetera Vocativo carent. *Mīnā / sinā / hān / kēnā / mīkā /* carent casu 14.

**§. 11. Declinationes Pronominum
sunt tres, sere ut in Nomine.**

Pronomina, quæ in vocalem ex-eunt, ad Primam: *Jocahainen /* ad Secundam: *hān & kēn vel kengā /* ad Tertiam pertinent. *Jompi* cum pī declinatur ut Comparativa Nominum. vid Sect. 2 Cap. 1. §. 6. nota 5. *Jocu / joncun / jolleculle /* fle-titur in utroqve. *Adiectio syllabica* vel abjicitur vel repetitur ad finem: *joca / jon / jolle: vel jonica / solletca.*

§. 12. Paradigmata. Declinat Pro-nominialium

D a

Sinā

Singulariter

- 1 Minā. Tāmā. Hān. Se.
Tuo. Ihe.
2. Minun. tāmān. hānen. sen.
tuon. ihen.
- 3 minulle. tālle. hānelle. sille.
tuolle. ihelle.
- 4 minua. tātā. hāndā. sitā.
tuota. ihid.
- 5 = = caret = =
- 6 minusta. tāstā. hānestā. sittā.
tuosta. ihestā.
- 7 minusa. tāsā. hānesā. sijnā.
tuosa ihesā.
- 8 minulla. tāllā. hānellā. sillā.
tuolla ihellā.
- 9 minulta. tāltā hāneltā. siltā.
tuolta. iheltā.
- 10 minutta. tāttā. hānettā. sittā.
tuotta. ihettā.
- 11 minuxi. tāri. hānxi sīxi.
tuoxi. ihexi.
- 12 minuna. tānā. hānenā. sinā.
tuona

tuona. iženā.
uzminuhun. tåhån. hånehen. sižen.
tuohon. ižehen.

4. = = Carent = =

Pluraliter

1. Me. Nåmåt. he.

Me. Nuo.

2. meidån. nåiden. heidån.

nåden. nuoinen.

3. meille. nåille. heille.

nålle. nuoille.

4. meitå. nåitå. hei å.

nåitå. nuoita.

5. = = Carent = =

6. meistå. nåistå. heistå.

nåistå. nuoista.

7. meiså. nåiså. heiå.

nåiså. nuoisa.

8. meille. nåille. heille.

nålle. nuoille.

9. meiltå. nåiltå. heiltå.

nåiltå. nuoista.

10	meittå.	nåittå.	heittå.
	nijttå	nuoitta.	
11	meixi.	nåixi.	heixi.
	nijxi	nuoixi	
12	meinå.	nåinå.	heinå.
	nijnå.	nuoina.	
13	meihin.	nåihin.	heihiñ.
	nijhin.	nuoihin.	
14	=	nåin.	=
	nijn.	nuoin.	

Singulariter

1	Eua.	enka.	mika.
	joca.	joki.	cumpf.
2	eunca.	enen.	minkå.
	jonea.	jorfi.	cumman.
3	culle.	kenelle.	misle.
	jolle.	jollecki.	cummalle.
4	cuta.	ketå.	mitå
	jota.	jotaki.	cumpaa.
5	=	Carene	
6	custa.	kenestå.	missta.
	jesta.	jostaki.	cummasta.

7 cusa.	keneså.	miså.
josa.	josaki.	cummasa.
8 culla.	kenellå.	millå.
j. lla.	jollaki.	cummallå.
9 culta.	keneltå.	miltå.
jolta.	joltaki	cummalta.
10 cutta.	kenettå.	mittå.
jotta.	jottaki.	cummatta.
11 curi.	kenexi.	miri.
joxi.	joxiki.	cumunari.
12 cuna.	kenenå.	minå.
jona.	jonaki	cumpana.
12 euhun.	kenehen.	mihin.
johon..	johonki.	cumpahan..
Pluraliter		
1 cutea.	kettå.	mittå.
jotea.	jotki.	cuminat.
2 cuiden.	caret	caret
joiden.	joidenki.	cumpain.
3 mille	= = = =	
joille.	joillecki.	cummille.
4 cuita.	= = = =	
joita.	joitaki	cumpia.

5	=	=	=	=	=	=
6	cuis <i>a</i> .	=	-	=	=	=
7	cuis <i>a</i> .	=	=	=	=	=
8	cui <i>lla</i> .	=	=	=	=	=
9	cui <i>lta</i> .	=	=	=	=	=
10	cui <i>tta</i> .	=	=	=	=	=
11	cui <i>ri</i> .	=	=	=	=	=
12	cui <i>na</i> .	=	=	=	=	=
13	cui <i>hin</i> .	=	=	=	=	=
14	cui <i>n</i> .	=	=	=	=	=
	join <i>a</i> .	join <i>aki</i>	join <i>inki</i>	cum <i>min</i> i.	cum <i>min</i> a.	cum <i>min</i> in.
	join <i>hi</i> n.	join <i>hinki</i>		cum <i>pihi</i> n.		
	join <i>in</i> .	join <i>inki</i>		cum <i>min</i> in.		

Nota 1. Sinā, tu, du / in Plurality / Saw. thō / flectitur per omnia ut minā. Toi / toin vel ton / tolle / totaj

tota / (Ab: Dial.) tuo. taā vel tai/
taān vel taān / taalle/ taata/ ut tā=
må/ observata analogia vocalium.

2. Particula compositionis ea in
iis casibus est retenta , in quibus
simplicia non ita sunt in usu; dein-
de abjecta seu omissa ob chartæ an-
gustias , in *iis* casibus , quorum in
simplici figura communior est usus.

3. Quædam per syncopen dicun-
tur: ut mun / mulle / muā; sun /
falle / sua; hælle / eelle; pro minan /
minalle / minua; sinun / sinulle / si-
nua; hænelle / eenelle.

4. d / g / post l & n / & b post
m facilius pronunciantur, & in dia-
lecto Aboënsi (in cæteris non item)
usurpantur; in qua & sepius voca-
lis finalis absorbetur: ut null/ sull/
feld / cumb.

5. Pro Gasus decimi quarti cuñ/
join / Saw. dicitur; miten / cuten/
joten.

CAP.

CAP. III. DE VERBO.

*Verbum est Personale vel Impero-
sonale.*

*Verbo Personali accidunt septem &
Genus, Species, Tempus, Modus, Per-
sonae, Numerus & Conjugatio.*

§. I. Genera Verborum sunt tria :

Activum, Passivum, Neutrum.

*Activum, quod actionem signifi-
cat, & requirit Accusativum seu Ca-
sum quartum, (sive ejus loco No-
minativum aut Genitivum certis
legibus, de qua re in Syntaxi) fa-
citurque Indicativum. Præsens in n /
Præteritum primum in in / & Infini-
tivum in q / vel alternans q.*

Nota: Dialectus Aboica hic quo-
que vocalem ultimam absorbet.

*Passivum, quod passionem signifi-
cat, facit Infinitivum in taa / vel
aliter-*

alternans tåå / ex quo Indicativi
 Præsens in ahan / åhån / Ab. aan /
 åän ; Præteritum in ihan / Ab. iin :
 ut, dico, jag såger; sanoin / dixi,
 jag såde; sanoa/ dicere, sätta: sano-
 tahan/ dicitur, såges; sanottihin/
 dicebatur, sådes; sanottaa/ dici,
 sågas.

Nota: Passiva eodem modo se
 habent, in utroque numero &
 omnibus personis: eademque fiunt
 impersonalia, nihil omnino mu-
 tando.

*N*eutra sunt activis similia, & ple-
 gaque accusativum adsciscunt: ut,
 kändå tietå / ire viam, gå efter wå-
 gen. juosta jälkiå / currere vestigia,
 vel insistere vestigiis, lèpa efter spåret.
 waeltaa matcaa / iter facere, resa
 wågen fram / cultia jáätå / maata;
 glaciem, terram transire, färdas öf-
 ver ihs / öfver land. Admodum
 pauca sunt, quæ Accusativum non
 admitt.

admittunt, & (præter ea, qvæ hith-pael imitantur, & plerumque reciproca sunt) tantum tere haec sequentia: cascotella / oscitare, giespa. aiwastaa / sternutare, prusta. lejsoa / stare, sta palaa / ardere, brinna. wårilstå / tremere, darra af kiold. pælilla / algere, fôrfrysa lämmetå / calefieri, wärmas. mennå / abire, gåå. tulla / venire, komma.

Nota: Unicum verbum substantivum: vlen / sum, jag är.

S. 2. Species sunt duæ:

Primitiva: saada / accipere, fåa. & derivativa, i cuius sunt plurima. (n) Pleraque imitantur Conjugationes Hebraeorum:

	Activa Kal:	laffen / dimitto,
	L	jag slårper. juon / bibo,
(a)	sim- {	jag dricker. macaan / cu-
pli-	b,	jag ligger
	Passiva Niphal:	lafketahan / di-

citer	dimittor, jag släppes. juodahan/ bibetur, drickes. maatahan/ cubatur, ligges.
	Activa Piel: lastelen/ l. lastelen/ paulatim dimitto, släpper sinåningom. juostentelen/ pitiffo, dricker ofta. macailen/ sepe cubo, ligger ofta.
(β) actus repetiti & conti- nuati.	Passiva Pyal: lastellahan/ sensim dimittor, släppes sinåningom juostennelahan/drickes smått. ma- caillahan/ ligges ofta.
	Activa Hophil: lastetan/ facio dimittere, låter släps pa. juotan/ facio bibere, inebrio, plågar. mactan/ kommer någon att liggia.
(γ) Per- missiva & effecti- va.	Passiva Hophal: lastetetahan/ sine dimitti, låter släppas. mactetahan/ förinås att liggia.

		Hitbæst: laskeun / demitte
Reci-	me, släpper mig ned. juo-	
proca, l. }	wun / inebrior, blifver	
Neutra.	drucken. macaun / kom-	
	mer at liggia.	

Nota 1. Non omnia verba, in omnibus his Conjugationibus, sunt in usu, uti nec in Hebreæ: at pauca non in omnibus, omnia in plerisque. 2. Ex his conjugationibus ulterius alia exsurgunt verba: ut e Tertia, juotan / jag plågar; juot-telen / jag plågar smått/ fl tigt: cum suo passivo juotellahan / plågar ofta.

(2) Quædam, quoad significacionem, imitantur Latinorum (a) Inchoativa. Quorum quædam in un vel syn: ut asetun / me sedo, l. sedor, jag stillar mig: menestyn / vigeo, jag trifwes: ab asun / babito, jag boor; menen / vado, jag går.

Quædam in nen: ut likenen / appre-
pinguo, jag uaskas. vahenen / pejer sie,
blifa

blifwer vårre. paranen / melioresco,
 blifwer bättre. soknen / cœcus sio,
 blifwer blind. walkeren / albesco, hivits
 nar. a liti / prope, nār: paha / ma-
 lus, ond. parempis / motior, bättre:
 solia / cœcus, blind. selkiå / clarus se-
 renus, klar: wait / silens, thyst.

(3) *Frequentiva.* lauwon / sape re-
 mittro, sc. arcum, ofta spänner af.
 auwon / aperito, ofta öpnar. laus
 won / conto ago, stakar. halwon / fin-
 do, klyfwer. a lauktan / remitter,
 springer löst: auti / apertus, öpen:
 lauwa / contus, baculus, staf: haltei /
 in duas partes fissus, i tuu.

(y) *Diminutiva.* eaqve: vel in
 sen: capisen / crepito, jag läter smått/
 faasar. wapisen / trepido, darrar. to-
 misen / pulverem moveo, dambat a
 capa / pisces aridus, tårr fist: wapa/
 virga, spdd: tomu / pulvis, damb.
 Vel in hen: pisaroitzen / capaloitzen/
 ascarioitzen: jag ständer / lindar / sy-
 slar.

flar. a piſar / gutta, droppa: capa-
lo / fascia, hinda: aſcar / opus negotio-
rum, ſyſſla.

(d) Frequentativa & Diminutiva ſi-
mul: ut, candelen / fero, porto, læpe
ſcil. & facile, jag håår ofta och lätt.
vitelen / træcto, handterar. hywāi-
len / blandior, fågnar. a kannan /
fero, håår: pydân / teneo, håller: hy-
wâ / bonus, god.

(e) Verba præterea ſunt variarum,
& ultra qvam viginti terminatio-
num: qvarum ſingulæ pecul arem
Significationem invehunt. Signifi-
cant igitur alia.

i Cnatum: eumqve (a) ſimplicem:
pyydân / capio, conor capere, fångar/
wil fåå: a pyy / attagen, hjerpe.
caadan / deſicio, evertō, ſtiklper. håå-
dân / evictuo, öder. a hååt / nupria,
bröllop (e) Dis ontinuum: haparoi-
hen / coperoihen / faat eſter med han-
den att känna / att få: wünktöiken/
hæ-

binder på ryggen / a hawas haphahans
rete, not eller nät ; copia / sonans, alta
sonans, låtig : wüni / pharetra, koger.
(y) Continuatum cum difficultate a en-
d : råminin / difficulter gradior quasi
in argilla, jag trampar (i leer). kåm-
min / conor ascendere (monrem, col-
leim), binder til att gåa (opp för bac-
ka). *rånte / palus, moras : kåmy /
kåmyrå / sarcina, byta.

II. Actum : eumque (a) serium
quemvis: åckåan / inspinato video, bl.
wer warse. paickaan / sarcio, lappar.
tarcaan / suffugio, rhymmer pekkåan/
timeo, fruchtar. arwoan / ~~conspicere~~,
gishar. ab åckis / repente hastigt: paic-
ka / assumentum, lapp: cari / scopulus,
klippa: pelto / timor, fruchtan: ar-
pa / sors, lott. (b) Heterogeneum seu
inequalem, racastan / ama, ålstar.
weristän / cruento, sårar. ahdistan /
arcto, trånger. a racas / carus, kür.
weri / sengvis, cruor, blod: ahdasi /

arctus, trång: (γ) Actum frequentatum laboriosum: hieron / tero,
 jag gnuggar. sic sauwon / auwon.
 (δ) Frequentatum, sed diminutum:
 hÿppelen/ cboreas duco, Danhar. fä-
 welen/ ambulo spaterar. sanallen / al-
 teror, ordkostas ab hÿppådn / salio,
 springer: fahn/ eo, gåär: sana / ver-
 bum, ord. (ε) Actus citatos: aucaisen/
 aperio, öpnar. lancasen / remitto scil.
 arcum, spåner af. puheasen / språ-
 get ab auki / öpen: laurka / rånn:
 publi / det som är hål uppå. (ζ) A-
 ctum unicum cum vehementia & motu:
 järåhdan / modeor cum vehementia, gif-
 wer ett dån. parahdan / vociferor,
 gifwer ett skrii armahdan / misereor
 förbarmar mig. a parun / flagat:
 grino / näd. (η) Actus cum varietate
 difficiles: purjehdin / navigo, leglat.
 ahnehdin / avarus sum, giruqas. mu-
 rehdin / doleo, förjer. a purje / velum
 segel: ahne / avarus, girig: murhe /

eristitia, sorg. (n) Actum efficientia
seu agitatio: tætan / facio fieri, lä=
ter giöra. Iuetan / facio legere, legi,
läter läsa: juoxutan / facio currere,
kommek en til at lopä. (o) Impetum
e ejus continuationem: famoan / cur=
ro, jag råinner. remoan / strepo, stim=
mar. putoan / eado, faller. Ab: sa=
mon / putoon. a famo / cursus, rånn:
remo / strepitus, stim: putu / jordes=>
soper. (p) Actus, ipso sono responden=>
tia: puren / mordeo, bittet. nihjen /
deglubo, flår. ihjen / suo, spottar.

III. Statum: eumque (a) absolute
talem in se: repian / rumpor, bristet
sonder. jussian / audeo, jag dierswes.
häpiän / pudet me, skämmer. (B)
Statum inchoatum habitus: solenen /
cœcus si, blifwer blind. pimenen /
obscurisco, blifwer mörck wanhenen /
senesco, blifwer gammal. a solia / cœ=>
cus, blind: pimä / obscurus, mörck,
wanha l. wanha / senex, gammal.

(γ) Statum putativum: *hywāsthyn*,
pahastun / *oudostun*: placet, disliret,
enstens est: thcker wāl / illa/ sāssamit
wara: ab outo/ peregrinum, frām-
 mande. (δ) Status mutationem: *hyhe-
 ðyn* / *vigesco*, (de adipe dicitur)
stealnar (om flott). *waljehdun* / *al-
 lico*, *hwitnar*. *tuorehdun* / *blifver*
frisf / *fāst* (om wāxter). plura jam
 præterimus.

§. 3. Tempora Verborum sunt quinque:

Præsens, *Præteritum imperfectum*,
Præteritum primum, *Præteritum secun-
 dum*, *Præteritum plusquamperfectum*.

Nota: Revera duo tantum tem-
 pora habet Lingua Fennica, *Præ-
 sens*, & *Præteritum*. *Præteritum*
Imperfectum Indicativi, partim ex-
 primitur per *Præsens*, partim per
Præteritum. *Futurum* per *Præsens*,
 & interdum per verbum *pitā* / &
 Ge-

Genitivum Nominis verbalis: e. g.
 sinun pitā elāmān / vives / tu skalt
 lefwa. Cætera supplentur a Parti-
 cpiis & verbo Substantivo; qvæ ad-
 hibemus, ut ostendatur, qva ratio-
 ne locutio Latina, vel alia, in hac
 lingva reddi possit. Futurum, bene
 exprimitur per Futurum Participit
 Activum: olen näkevä / visurus sum.

§. 4. Modi Verborum sunt qva- tuor:

*Indicativus, Imperativus, Subjunctio-
 vus, & infinitivus.*

Nota 1: Optativus idem est cum
 Subjunctivo, addita particula optan-
 di: joſca! o ettå! ah joſca! o joſca
 cuilla ſaisin! utinam audirem, ach att
 jag finge höra!

2. Imperativus, cuius significatio
 sæpe est permittiva, cum formis
 imperat, crescit a fine: ut, kui/
 kuis / koykös / eas, gack.

3. Modum Potentialem & Permissivum eleganter exprimit Subjunctivus: ut, särkenet / frangas, du må så sonda.

4. Infinitivus suffixa pronominalia status nominalis admittit: ut, sanoani & cum quoque terminatorem Casus duodecimi xi: sanoareni / sanoares / sanoarensa: sic in plurali: sanoarennie. ex. gr. Jos olis valta sanoareni / si fas mihi licitumque es set dicere, om jag hade macht att såja.

5: Gerundium unicum est: sancin / dicendo, sätjande. Supina nulla. Exprimitur autem Gerundium in Di, & supinum posterius Latinorum, per infinitivum Præfens: valta san noa / fas dicere, macht att sätja. valta oppia / difficilis doct*, svart att lära. Gerundium in Dum, cum præpositione ad; sic & supinum prius Latinorum, per Casum decimum ter-

tertium Nominis verbalis, tule sā-nomahan / veni ad dicendum, vel dic-
endum veni, kom och sāg.

6. Gerundium hoc unicum ter-
minationem casus septimi, & suffi-
xa pronominalia status nominalis
itidem admittit: ut, opettaisa / opet-
taisani / opettaisas / opettaisansa; in-
ter docendum me, te, illum; seu, dum
ego docerem, medan jag / tu / han /
skulle lära.

§. 5. Personæ sunt tres:
Numeri duo.

Singularis

Pluralis

Persona 1. Sāästān / parco, jag spar.
sāästāmme / parcimus, wēj spare
2. sāästāt / parcis, du spar. sāästāt=te / parcitis, i sparen.

3. sāästāå / percut, han spar. sāä=stāvåt / parcunt, the spara.

Nota. 1. Passiva non mouentur
per Personas & Numeros, præter-

Præ-

Præsens Subjunctivi e. g. minā / si-
nā / hān / me / sāsstetihān; jag /
du / han / wij, s̄tonas.

2. Activa in sensu negativo non
moventur per Personas & Nume-
ros: sed particula negativa moti-
onem & formativam Personæ in se
transfert: ut, en sāstā / non parco,
jag s̄tonar intet. et sāstā / non parcis,
tu s̄tonar intet. ei sāstā / non parcit,
han s̄tonar intet. emme / ette / ei/
sāstā. &c.

3. Passiva in sensu negativo for-
mativam Temporis & Modi han /
hān / hin / hen. amittunt, & ple-
rumque fiunt Impersonalia, & ad-
seiscunt Activi accusativum: ut, ei
sāsstetdīsī mūna. Item, Præteritum
Participii nudum pro Præterito
Verbi usurpant: ei sāssteth mī-
nua.

§. 6. *Conjugationes Verborum*
sunt quatuor:

Præf.

Præt. Indicat. Præterit. Infinit.

1. in an impurum fit. aa.

2. len. fin. ha.

3. on/ ua/ en/ in. in. a purum.

4. an pur. nen/ sen/ þen fin/ þin. ta.

Nota: in has, vel alternantes, å/
ö/ y.

Exempla:

Prime, racastan/ racastin/ racastaa;
amo, ålstka.

Såästän/ såästin/ såästää; parco,
spara.

Secunda: cuolen/ cuolin/ cuolla; meo-
rior, död.

tulen/ tulin/ tulla; venio, komma.

Tertia, sanon/ sanoin/ sanoa; dico,
säha.

sytyn/ sythyin/ sytthå; accendor,
tändas.

asun/ asuin/ asua; habito, hoo.

itken/ ittin/ itkiå; fleo, gråta.

Quarta: nojan/ nojaistin/ nojata;
nitor, stödia.

famo=

samoan / samoisin / samoita; curro,
râma.

selkenen / selkesin / seljetâ / serenor,
klaarna.

ârisen / ârisin / âristâ; murmuro,
morra.

huomaihen / huomaiskin / huomai-
ta; animadverso, blifwa. wahrse.

§. 7. *Prima Conjugatio* habet in Indicativi Præsentis 1. Persona sing. terminationem an/ vel alternans an. hæc mutatur in Præteriti prima sing. in in. sed mayan/ solvo, beta=lar / habet maroin. sic jaxoin. valui, orckade; aloin / cœpi, begnute; ca=woin / fodi, grof; kirwoin / maledixi, hannades; paloin / arsi, brann; jaan jaoin / jacea / dividere, deela; ajant ajoin / ajaa / agere equum, tðra; sa=dein / plui, regnade; annoin / dedi, gaf; cannoin / portavi, baav; interponunt e.

Nota 1. Ultimæ syllabæ c, & t alterum.

alterum e geminis Infinitivi, in Indicativo abjectur ut, alesa / incipere, begynda; alio. jättäa / lingvere, lämna; jätäa.

2. t post n mutatur in n / post r in r: ut, vodäntää / eorqvare, wrida; wådannän. kiertää / circuire, gää omkring; kierrän.

3. t post h / Savonice abjectur, maritimis mutatur in d: armahfa / misereri, benåda / förbarma sig; armahdan / arinahdan.

§. 8. *Secunda Conjugatio* definit in Indicativo activo in len; Præteritum in lin. hæc imitantur: puren / purin / purra / mordere, bÿta. menen / menin / mennå / abire, gä. panen / paanin / panna / ponere, läggia / sättia.

§. 9. *Tertia Conjugatio*, facit Indicativum in on vel ön / un vel yn / en / in. hic e mutatur in i: culjen / proficiseor, färdas; culjint. post. o / u / y / interseritur i: ut, sanon / di-

co, ságer. asun / asuin / habito, hoor.
menestyn / menesthin / vigeo, trifss.

Nota 1. Aboica dialectus interdum repetit ultimam vocalem pro a vel å Infinitivi: ut, kåstee / jube-re, biuda; pro fåskiå.

2. Penultimæ syllabæ infinitivi & vel e abjicitur in Indicativo: ut, au-coa / aperire, öpna; auwon, qvod sëpe, post l & r compensatur per s: ut, sårkiå / frangere, slå. sônder, sårjen / Saw. sâren.

3. P/ Ab. b/ penultimæ syllabæ infinitivi abjicitur & compensatur post m per m: ut råmphiå / råmin. post l / i / & r / per w: ut, kylpiå / balneare, bada; kylven. sic quoque p alterum e geminis abjicitur: ryhyp- piå / ryhypin / pitissø, super. diminutivum vero ryhypellå / p addit in Præterito: ryhypelin.

4. E post b Saw - abjicitur, vel, compensatur per d: tohtia / tohin / toha-

tohdin / audeo, tðras T alterum ab-
jicitur ut, contia / contin. sed t
solum abjicitur & compensatur per
n post n: sointia / sonnin / tråcta. t
solum, & post c / abjicitur: sylkiâ /
sylen / spuo, spotta. rickoa / ricon /
frango, bryta. sed post n abit in
g: ut, kenkiâ / kengin / calceos induo,
at manet, si sit post t: potkia pot-
kin / calcitro.

5. Hanc Conjugationem seqvun-
tur omnia monosyllaba: qvæ sunt
hæc tere: saan / sain / saada / acci-
pere, fâå. jâan / jain / jââdâ / lingvi,
lannas. uin / uida/ natare, summa:
shön / lðin / shddâ/ edere, åta. juon/
join/ juoda/ bibere, dricka. luon/lvin/
luoda / erare, skapa. lhðn / lðin /
lhddâ / cædere, slå. myhn / myn vel
mðin / myydâ/ vendere, salja. tuon/
toin / tuoda / affere, hâmta. suon/
soin / suoda / favere, unna. puin/
puida / triturare, trôska, nain / nais-
da /

da/ matrimonio iungi, gifta sig. wien/
wein/ wiedā / auferre, taga
hort. woia/ woida/ natere. orcta/
mächtta/ funna. Saw. saan/ shōū/ ui=
ja/ naiga/ wieā/ mygā / in infinitivo.

§. 10. Quartâ Conjugatio, e termina-
natione brevi infinitivi in ta/ facit
Indicativum vel in an an purum,
i, e. post a/ e/ i/ o/ y; vel į con-
sonans: ut, nojata/ nojaan vel no-
jajan/ niti, stōdia sig. ruweta/ ru=
pian/ Saw - rupean/ Ab - rupeen/
incipere, prebendere, begynnna/ taga
uti. vel si sint significationis incho-
ativæ in men: ut, seljetā selkemmen/
serenari. hie į redit in ē/ & w in p: ut,
håvetā/ häpiān/ pudet me. ē un-
icum geminatur: ut, åkātā/ åckāān.
E terminatione Infinitivi sta brevi
(quod est contractum e seta) fit in
Indicativo sen: wapista/ wapisen/
tremo, darra. Ex ta puro polysyl-
labo-

laborum, fit þen: capaloita/ capaloízen/ fasciare, linda. bisyllaba autem, ut loithia/ incantare, bruka signerit/ loizen/ ad 3. Conjugationem pertinente.

Ex Indicativo praesenti fit Præteritum, mutando ultimam syllabam in sin vel iſin: hāpeān/ hāpesin vel hāpeisin / blygdes. In polysyllabis in þin vel ižin: capaloita/ capaloízen/ capaloízin. Quædam in nen retinent n: ut halpenen / halpenin / deterior fio, blifwer sámre i pris. pakkenen / pakkenin / fugio , flyhe.

Quædam faciunt duplex Præteritum: sokenen / sokennin / sokesin, oceæcor, blir blind.

Nota 1. P. & w/ item j & ð/ &c in derivatione & in motione, tum Nominum tum Verborum, alternant, ita ut p Nominativi 1. Declinationis, & Indicativi Præsentis primæ Personæ, in Genitivo & Infinitivo.

finitivo, mutetur in w. & ē in j:
 leivā / leiwān : hāpiān / hāwetā: ols-
 ki / oljen: selkenen / seljetā. Sic vi-
 cissim w in p / & j in k: ut, hywet/
 hýpehen / sumne in digit, fingerānda:
 kylwen / kylpiā / balneare, bada: hyl-
 jet / hylschen / phoca, siāl: nyljen/
 nyktiā / glubere, flåā.

2. Qvædam, eadem significatione,
 variant terminationem Cicativi:
 nojaan / nojajan; tomajan / tomisen.
 Qvædam Præteriti & Infinitivi:
 wānnān / wānnin / wānnīm / wānn-
 tāā / wāntā / torquere, wrida. sic
 noudan / noudin / Saw. nouin / nou-
 taa / nouta / afferre, hāmta. sic pny-
 dān: caadan: hādān: huudan: hyy-
 dān: lennān / piyrrān.

§. II: Paradigma Activæ Vocis.

Prima Conjugationis. Secundæ.

Indic. Sing.	Såāstān.	maran.	luulen.
Præs.	såāstāt.	marat.	luulet:
	såāstāā	maraa.	luule.

Prime Conjug. Se und.
säästämme, maramme luu-
lemme.

Plural. säästätte, maratte, luulette,
säästämät, maramat, luule-
mat.

Säästää. maroin luulut.

Præt. I. sääsi it. maretit lausit.

Sing. säästi maretit luuli
säästämme maretimme lau-
limme.

Plur. säästätte maretitte, luulitte,
säästämät maretit luulit.

Olen]

Præt. 2. olet } säästämnyt, maranut luul-
Sing. on } lut.

olemme]

Plur. olette } säästämehet, mara-
owat } nhet luullehet.

Plus Olin]

quam Sing. olit } säästämnyt maranut.

Perf. oli) luullut,

olemme]

Plural. olitte } säästämehet, mara-
olit } nhet, luullehet.

F

Im-

	Prime Conjugat.	Secundæ.
Imp. Præs. Sådstå.	maya.	luule.
Sing.	sådståköhon.	mayaköhon.
		luulköhon.
	sådståkämme.	mayačämme.
		luulčämme.
Plural.	sådståkt.	mayačat.
	sådståköht.	mayačohot.
		luulčohot.
Subj.	Sådstånen.	mayačanen.
Præs.		luulčen.
Sing.	sådstånet.	mayačenet.
	sådstånee.	mayačnee.
	sådstånemme.	mayačnemme.
		luulčnemme.
Plural.	sådstånette.	mayačnette.
		luulčnette.
	sådstånerwåt.	mayačnerwåt.
		luulčnerwåt.
Imperf.	Sådståsin.	mayačsin.
	sådståsít.	mayačsít.
Sing.	sådståsi.	mayačsi.
	sådståsíume.	mayačsíume.
		luulčsíume.
		Plur.

Prima Conjug. Secunde.

Plur. sāstāsítte. mārāsítte. lūlísítte.

sāstāsít. mārāsít. lūlísít.

Plus- Olisim

qvam. Sing. olisit sāstānyt. māras-

Perf. olisi nut. lūllut.

olisimmej

elisitte sāstānehet. māras-

elisit nehet. lūllehet.

Int. Præf. Sāstāā. māraa. lūlla.

Plusq. Perf. sāstānehen. mārānehen.
lūllehen.

Gerund. 1. sāstāin. mārain. lūllen.

2. sāstāmāhan māramāhan.

Partic. Præf. sāstānyt. māranut lūll-

ut.

Futur. sāstāwa. mārawa. lūlewā.

parco, spara. solvo, betala.

puto, mena.

§. 12. Paradigma Activæ Vocis.

Tertia Conjugationis. Quartæ.

Indic. Præf. Sanon. sārsjen. māpisen.

F 2

Sing.

	Tertia Conjur.	Quarte.
Præs.	sanot. särjet. napiset.	
	sano. särke. napiše.	
	sanomme. särjemme napisemē.	
Plur.	sanotte. särjette. napisette.	
	sanowat. särkewåt. napisewat.	
Præt. 1. Sing.	Sanoin. särjin. napisin.	
	sanoit. särjit. napisit.	
	sanei. särki napisi.	
Plur.	sanoinime särjimme. napisimme.	
	sanoitte. särjitte. napisitte.	
	sanoit. särkewåt /l. särjit. napisit.	
	Olen]	
Præt. 2. Sing.	olet { sanonut. särkenyt.	
	on] napisnut.	
	olemine]	
Plur.	olette { sanonehet. särkeneowat.	
	] het napisnehet.	
Præt. Plus, Olin]		
qvam-	olit { sanonut. särkenyt na-	
perf.	oli] pisnut.	
Sing.		Plur

Tertia Conjug. Quarta.

olimme]

Plur. olitte } sanonehet. särkenes
olit } het. napissnehet.

Impe- Sano. särje. napise-

rat. Sing. sanocohon särkeldhön. napiss-

Præs. cohen.

sanocamme. | särkeldämme. na-
piscamme.

Plur. sanocat. särkeltät. napiscat.

sanocohot. särkeldhöt. napiss-
cohöt.

Subj. Sanonen. särkenen napissien.

Sing. sanonet. särkenet. napisnet.

Præ- sanonet. särkenet. napisnet.

sens. sanonemine. särkenemine. na-
pisnemine.Plur. sanonette. särkenette. napisnet-
te.sanonewat. särkenewåt. na-
pisnewat.

Sanoissin. särkissin. napisisin.

Præt. Sing. sanoisit. särkisit. napisisit.

sanoisit. särkisi. napisisi.

Im.

Tertia Conjugat. Quarte.
 Im- sanoissimme. särkissimme. na-
 per- pissimme.
 fect. Plur. sanoisitte. särkisitte. napisi-
       sitte.
       sanoisit. särkisit. napisisit.
 Præt. plus- Olisin]
 quam- Sing. olisit & sanonut. särkenyt.
 perf.   olisit] napisnut.
       olissimme]
 Plur. olisitte } sanonehet. särkene-
       olisit] het. napisnehet.
 Infin. Præs. Sanoa. särkiä. napista.
 Plusqvamp. sanonehen särkenehen na-
       pisnehen.
 Gerund. 1. sanoin. särkein. napisten.
 Gerund. 2. sanomahan. särkemähän.
       napisemahan.
 Partic. Præt. sanonut. särkenyt. napis-
       nut.
 Futur. sanewa. särkewä. napisewa.
 dico, säüja. frango, hafwa sön-
 der. murmuro, knorra.

§. 13. Paradigma Passivæ Vocis.

Indic. Præl. Sååstetåhån.

Præt. 1. sååstettihin.

Præt. 2. on sååstetty.

Plusq. Pert. oli sååstetty.

Imperat. Pr. sååstettåkohon.

Subj. Præl. sååstettånehen.

Imperf. sååstettåisihin.

Plusq. Pert. olis sååstetty.

Infin. Præl. sååstettåå.

Plusq. Pert. sååstethn.

pro Futuro. sååstettåwåñ.

Part. Præl. sååstetty.

Futurum. sååstettåwå.

Nota: Præteritum 2. & Plusquam-
perf. Indicativi Passivi, ut & Im-
perf. & Plusquam. Subjunctivi, re-
gunt plerumque Accusativum loco
Nominativi in Plurali: ut, meitå
on sååstetty. quod & in Singulari
procedit: ut, minua on sååstetty.

§. 14. Paradigma Verbi Substantia vi Affirmative.

Sin.

Singul.	Plural.
Iudic. Præs. Olen, olet, on, oleminne, olette, ovat.	
Præt. 1. olin / olit / oli, olimme / olitte / olit.	
Præt. 2. olen / olet / on / ollut, oleminne / olette / ovat / ollehet.	
Plusq. Perf. olin / olit / oli / ollut, olimme / olitte / olit / ollehet.	
Imperat. Præs. olen / olcohon, olecamme / olcahat / olcohon.	
Subj. Præs. lienen / lienet / liene, lieneme / lienette / lienewåt.	
Impert. olisin / olisit / olisi, olisimme / olisitte / olisit.	
Pl. qv Pert. olisin / olisit / olisi / ollut, olisimme / olisitte / olisit / ollehet.	
Inf. Præs. olla. Plusqv Perf. ollehen- pro Futuro. olewan. Gerund. ollen / olemahan	
Partic. Præter. ollut. Futur. olewa. Negative.	
Indic. Præs. En / et / ei / ole, emme / ette / ei / ole.	

Præt.

Præt. 1 en/ et/ ei/ ollut. emme/ ette/
ei/ ollehet.

Præt. 2 en/ et/ ei/ ole ollut: emmes
ette/ ei/ ole ollehet.

Plusq.v.p. /en/ et/ ei/ ollut ollut. em=
me/ ette/ ei/ ollet ollehet.

Imperat. Præt. ålä ole. ålkdhön/ ål=
kämme/ ålkåt/ ålkdhdt/ olco.

Subj. Præs. en/ et/ ei/ liene. emme/ et=te/
ei/ liene.

Impert. en/ et/ ei/ olisi. emme/ ette/
ei/ olisi.

Plusq.P. en/ et/ ei/ olisi ollut. em=
me/ ette/ ei/ olisi ollehet.

§. 15. De Formationibus Temporū.

1. Ab Indicativi Præsentis 1. Per-
sona fiunt omnes personæ Indic. Præ-
sentis, Præteriti, & Imperfeti Sub-
junctivi; ut & 2. Singularis Impera-
tivi. Gerundium 2, & Participii Fu-
turum: ut, hâviān/ hâpiåt/ hâpiådå/
hâpiånnme/ hâpiåtte/ hâpiånvåt: hâ=
pesin/ hâpesit/ hâpest/ hâpesunne/

håpesitte / håpesit / vel håpestwåt.
 håpiå. håpiåsin &c. håpiåmåhån /
 håpiåwå.

2. Reliquæ **Activæ**, & omnia
 Passivæ Vocis, formantur ab Infinitivo Præsenti. utpote: (α) in Activa, Personæ omnes Imperativi, præter 2. singularem; item Subjunctivi Præsentis omnes; Gerundium 1. Participii Præteritum: ut, håvet-
 kdhån / håvetkåmme / håvetkått /
 håvetkdhåt: håvenen / håvenet &c.
 håvete / håvennyt. Excipe Verba primæ Conjugationis in taå vel
 tåå: ut påüttå / (non staa / ståå:) item omnia 2. Conjugationis. (β)
 Passivus Infinit. formatur ab Infinitivo Activo, (1) ante ultimam vo-
 calem inferendo syllabam ett in Conjugatione prima, vel unicum t
 in Quarta, nisi desinat in sta / stå :
 tum enim non recipit t inferendum.
 vel 1 alterum in geminis mutando
 in t in 2 Conjugatione & (2) n*i*-
 mam.

mam vocalem, ni sit geminata, geminando: ut, *sāstāā / sāstettā:* *af-*
ſtareita / afſtareitta & *fed napista / na-*
pistaa.) *cuolla, cuolaa.* (3) t ſo-
lum redit in d, ut in Indicativo A-
ctivo, Saw. abjicitur. Sic & e alterum
e geminis abjicitur: *sādāā /*
sādāā / ordinare, statuere, fōrordna /
sādettāā / Saw. *sādettāā / contr.*
sādāā pādāā / pādāā / concludere
finire, fluta / pādettāā.

g. Ex hoc Infinit. Passivo fit, præ-
ter primam Indicativi mutata tan-
tum terminatione, & præsens Indi-
cativi, inſimul abjiciendo alterum &.

Nota r. Infinitivi Passivi rarer est
uſus, circumſcribitur enim: ut, non
potest tolerari, et hāndā twoi kārſā.

2 In voce Activa, Modi, Tem-
pora, Personæ, & Participia ſiunt
ex Infinit. Præſenti. Excipe primas
& ſecundas personas Indic. Præſen-
tis & Præt. i. & ſecundam sing.
Imperativi: *opit / opimme / opitte /*
opi /

Op̄i; quæ fiunt ex Indicat. Præsentis prima persona op̄in.

3. In voce Paliiva tertiae Conjugationis, omnia ad unum fiunt ex Indic. Aetivi persona prima. facilis ad paradigma est formatio.

§. 16. Variationes ex Dialectis.

Ab Indicativi Præsentis tertia persona sing. sāstāā / fit quoque sāsstāpi / Saw. sāstāwī sic 3 sing. Subjunctivi Præsentis sāstānēe / sāstānepi / sāstānewī. Prima Plur. sāstātāmine ; Saw. & Botn. sāstāminā / maxamina ; Ab. sāstām / maxam. Sic: sāstānemminā / sanonemminā / sāstātānettā / sanositta ; Ab. sāstānem / sāstānett.

Præt. primi tertia plur. sāstātit / Carel. sāstātwāt In tertia Conjugatio hæc persona fit ex Infinitivo : sārtit / sārtiwāt ; a sārtiā.

Præteritum 2, & Plusquamperf. olen / olin sāstānhēt in plur. sāstānehet

nchet (qvi Nominativi sunt Particulares) Saw. in Casu 12. singulari sāstānhnnā.

Subjunctivi Imperfecti tertia persona singularis sāstāsi / maraisti, sāstāis / marais / maritimi.

Imperativus sāstā / Saw. sāstāk : cum fortius Imperat, sāstās / sāstākōs / maracos. ole / oles / olwoś / olcos / oluos. sic ålā / ålās / ålākōs / ålwōś.

Infinitivus sāstā / Saw. sāstāk / maraaē.

Gerundium 1. sanoin / sanoden. op-
piin / oppien.

Gerund. 2. sāstāmåhān / Ab. sāstā-
tåmåhān.

In passivo toto, & ubique fere,
Aboica dialectus tollit h: sāstetåhān/
sāstettin.

Verbi Substantivi Indic, præsen-
tis tertia persona sing. on / Saw.
ompi / Ab. omhi.

Subjunctivi præsentis lieuen / lie-
niet /

net / &c. rarius dicitur ölen / ollets / &c.

Dialectus Sawonica terminationibus in vocalem brevem addit ē: o-
set / luel / sancē. & Præt. Participiū
in ut / ht / flectit hoc modo: tul-
lat / ollut; tuluen / olluen. sic syð-
nht / syðnhen.

§. 16. Verbum Impersonale unicūm est, idque per omnia idem
cum Passivo Activa Impersonalia
nulla vera sunt, sed fieri possunt e
Personalibus, ut in Lingua Latina:
e. gr. sataa pluit, regnar. Tumala
sataa / Deus pluit; sataa Tumalalda /
pluit a Deo.

CAPUT IV:

De Participio.

§. 1. Participia sunt quatuor. Duo
Activa: Preteritum: ut sāstānht /
qui pepercit. Den som hafwer spart.
futurum sāstāwā / qui parcer, den
som skal spara. Duo

Duo *Passiva*: præteritum: *sååstetth* / spard. *Futurum*: *sååstettåwå* / den sem skal sparas.

§. 2. *Participio* accidunt quinque; *Status*, *Numerus*, *Casus*, *Tempus*, & *Significatio*.

In *Status Absoluto* & affixo, sese habent participia ut *Nomina*, & pertinet participium primum ad Declinationem tertiam: reliqua tria ad primam.

§. 3. *Tempora* sunt duo: *Preteritum* & *Futurum*, ut supra. *Futurum Activum* sæpe accommodatur ad tempus præsens: exprimit etiam *Futurum Indicativi*: on se *sååståwå* / *parcus est*, *pareet*, han åt sparsam / han warde sparande.

Preteritum Activum formatur a Subj. Præsenti, mutato nen in nut vel nytt: *sååstånen* / *sååstånyt*.

Futurum Activum, ab eodem Subj. Præsenti mutando nen in *wa* / *wå*: *sååstånen* / *sååståwå*.

Præter-

Præteritum Passivum ab Infin. *Præsenti Passivo*, mutato *aa* in *u*; *ād* in *ū*: *ut mærettu / sāstetthy.*

Futurum Passivum itidem ab Infin. *Præs. Passivo* mutat ultimam geminatam in *awa / āwā: fāstettāwā.*

Nota Comparantur Particpia: sed tum qvoqve degenerant in Nominata.

CAPUT V.

De Adverbio.

§. I. *Adverbia* alia sunt vera, alia facta ad exprimenda *Adverbia Latina*. suntqve hæc casus Nominum & Pronominum, & Personæ Verborum; itemque locutiones complexæ. Ea vero sunt *Adverbia*,

I. Loci: eaque.

(a) *In loco*: *cusa / misā / ubi. hwar-est? tåsā / hic, här. tuosa / illie, ther. tåällå / tuella / idem. sijnå / siellå / ibi, ther. mualla / alibi, an-norstädes. josakin / jossaan / misåän/ aliz-*

alicubi, någorstädés. ei missåän / nuspiam, ingenstädés. ulcona / foris, ute. själlå / intus, inne. edeså / ante, före. jälisså / tacana / post, pone, bak efter. väällå / supra, öfver. alla / infra, under. saapuilla / præsto, tilstädés. ylhällå / supra, oppe. albhalla / infra, nedre. paicoin / alicubi, någorstädz. lähellå / propè, när för handen. sijnå myds / etiam ibi, jämwål ther. jöscia missåän / uspiam, någorstädz. ulvompana exterius, längre ut. sisämpänå / interius, bärre in. jocapaicas / ubique, allestädz. eusa itånåns / ubiqunque, hvar som hälst.

(3) De loco: custa / misså / unds, hvardan. sijtå / sieltå / tuosta / tuolta / isthinc, illinc, tådan. tååltå / tåjtå / hinc, hådan. sisåltå / ab intra, innan ifrån. ulcoa / ab extra, utan ifrån. mualta / aliunde, ifrån en annan ort. caueaa / procul, de peregre, långt ifrån. låstå / ex propinqvo, när

ifrån. edempå / *longius*, längre ifrån.
 custa ikunans / *undecunque*, hwadan
 som hälst. jocapaicasta / *undique*, i=från alla orter. ylhältå / e *supra*, superne,
 opp ifrån. alhalta / *inferne*, nedan ester.

Nota: Ablativus Nominum frequentier adverbialiscit: tainwasta / *cælitus*, af himmelen.

(γ) *Ad locum.* cuhunga / mihingå / *quo*, hwart? sunne / tuonne / sijhen / tuohon / eo isthuc, illuc, tijt. tånné / tåhan / *huc*, *hjæc*. sisalle / *intus*, inn. ulos / *foras*, ut. mingå=cunga=påin / *quorsum*, hwart ut? müalle / *alio*, til en annan ort. oikiale / wasemmalle kådelle / *dextrorum*, sinistrorum, till höger / vänster johongi / *atiquo*, någonhwart ei mihingå / ne *quo*, ingen hwart. edemmå / *longius*, längre bort. ylös / ylös kåsin / påin / *tursum*, oppföre. alas / alas kåsin / påin / *deorsum*, utföre. edes / edes kåsin / påin / *antrorum*, framåt. capes

caperin/ retrorsum, tilbaka. cauwas/
procul, peregre, långt bort.

(d) Per locum: ohizé/ sirovitze/
prater, förbij fessitze/ läpitze/ per
medium, igenom. ediže/ ante, fram
förbij. taatze/ a tergo, bakom.

Nota Exprimuntur præterea (e)
tum per Casus Nominum verbalium
& Pronominum: ue; cohdaſtans/
recta, rått fram. • cohdata/ occur-
rere, m̄cta. (b) tum adjecta Præ-
positione carutta/ qua: tāmān cauttas
bac, hārigenom.

II. Temporis: coska/ quando, när?/
filloin/ tunt, tå. jollon cullon/ tol-
finans/ aliquando, någon gång. tå-
näpän/ hodie, i dag huomenna/
cras. i m ergon. eilen/ beri, i går.
wielä/ adhuc, ånn. nyt/ nunc, nu-
tuonan/ non dudum, för en tid sedan.
muinen/ olim, fördom. cohta/ sa-
tim, straxt. cohta sillåns/ tuotapi-
ca/ idem. åſken/ åſkettain/ super,
G 2 nylis

nýligen. warhain / mane, bittida.
 hilhain / myrhán / sero, seent. muul-
 loin / alias, en annan gång. aina /
 semper, altid. ainjan / alati / idem.
 usein / sape, ofta. taas / taaskin /
 taasengin / rursus, återigen alino-
 ma / alinomattain / lackamata / per-
 petuo, utan ånda / altid. toissi / post-
 bac, framdeles.

III. Numeri: ferran / semel, en gång.
 cabdesti / eksi kerta / bis, twå gån-
 ger. colmasti / neljästi / wüdesti /
 cuudesti / ter, quater, quinquies, se-
 xies, 3 / 4 / 5 / 6 / gånger. seitzen
 män / cabderan / kerta / septies, o-
 eties, siu / otta gånger. &c. cuin-
 ga usein / quoties, huru ofta? niin
 usein / roties, så ofta. monestii / se-
 pe. ofta. harwoin / raro, sällan.
 latakertaisest / centies, hundradefalt.
 tuhannenkertaisest / millies, tujende-
 falt.

Nota: formantur hæc etiam per
 locu-

Iocutiones complexas: *vhdellā muotoa / unimode*, på enahanda sätt. *monella muotoa / multifariam*, på mångahanda sätt.

IV. Ordinis: *ensin / ensimmailexi / primo*, till det första. *toilexi / Secundo*, til det andra. *colmannerxi / tertio*, til det tredie. *nelsjännexi / quarto*, til det fierde. *wijmeisxi / postremo*, sidst. *sitälilikin / senjälken / postea*, därndst. *wijmein / wihdoin / denique tandem*, åndtel. på slutet.

V. Affirmandi: *nijn / ita ja nijn*. *mystkin / etiam, ja altså tosin / totilest / waeaa / certe, quidem, sanerligen cuinga muutoin / quid ergo, huru eljest?* *nijn totta / equidem, ja sanerligen cuñagin / omnino, ja väl-*

VI. Negandi: *ei / non, icke. eipå / ningen / ei ollengan / os ensingän / ei millan muoto / nequamquam, neutiquam, nullo modo, icke ens / ingalunda.*

VII. Interrogandi: *miri / minkå tåhden /*

den / minkā wuoxi / cur, qvare, hwar-
före? eikd / annon, mān icke? nijndē/
nijnkostā / siccine, mān så? mixi / cur
ni, hwi icke? cauvalco / quam longe,
huru längt? cuhunpāia / cuhunkāsin/
qvorsum, hwartut?

Nota: Adverbia vel particulæ inseparabiles eo vel kō / faciunt interrogationem: ut, naulaco / leipā-
kō / num clavus, num panis, mān en-
spjök / bröd? oneo / estne, mān det
år? orwatco / num sint, mān de åro?

VIII. Similitudinis: nijncuin / sicut,
säsom. ndin / sic, hoc modo, så nijn-
myes / nec non, etiam, åfwen lā. juu-
ri cuin / idem. hhtåcaicki / perinde,
lijka mycket.

IX. Qualitatis: hywin / hywåstt /
bene, wål pahoin / pahasti / male,
illa. caunihisti / pulcre, wackert. si-
wiasti / modeste, sedigt. rohkiasti / an-
dächtig, dristigt. tñhmåsti / stulte, o-
förständigt.

Nota:

Nota: cūwin jaltwoin / siccō pede,
med korra fötter. ex Casu i 4. Nom.

X Quantitatis cohtullisestis medio-
eriter, medelmåttigt. līxari / nimium,
förmyncket. paljon / multum, mycket.
wähän / parum, litet. ylönpasjo / per-
multum, förmyncket. kyllä / satis, nog.
lawialda / ample, wijd.

XI Intendendi: aiwan / ylön / san-
gen / juuri / peräti / ratki / valde, ni-
mis, plane, aldeles / ganskas / alt för.
aiwan hywin / perpulchre, aldeles
väl. ylön cowin / valde duriter,
altförhårt. isosti / nimium, stort. cau-
hiasti / hirmuisestis / intensissime, grym-
meligen. ratki angarasti / severissime.
ganska strångeligen

XII. Remittendi: hiljan / hiljallen-
sa / lente, sachta. wäbittän / wäbi-
tellen / paalatim, sinåningom. likma-
in / likimäärin / fere, nästan. tuskis /
waiwoin / vix, näppeligen / med
möda.

XIII.

XIII. Excludendi: ainoastans / so-
lum, allenast.

XIV. Dubitandi: canticies / for-
stan, til åfwenthyrs. mitåmar / for-
an, tðr hända jos / si / om.

XV. Affeberandi: nün / sic, så. nijn
wotta / teden totta / totisesti / verissi-
me, sanerlichen / sannsårdeligen.

XVI. Eligendi vel Corrigendi: pa-
remmin / potius, hälre. pikemmin /
ocys, snarare. paljo enämmmin /
multo magis, mycket mehr. erittain /
erinomattain / speciatim, besynnerlig.
semmengin / præcipue, hälst.

XVII. Congregandi: yhtenå/ ynnå/
simul, una, tillika. jouncottain / par-
wittain / gregatim, hopetals.

XVIII. Comparandi: niñcuin/ nijn
hywin cuin: ut, nijn hywin yhdelle/
cuin toiselle / uni eque ac alteri, så
åt den ena / som den andra. yhta
hywin / eque bene, liksawål.

XIX. Eventus: tapaturma / täpa-
turma=

turimasti / fortuito, af en håndelse.
huomaihemata / inopinato, oferseen-
des.

XX. Minuendi: wāhūmīäki / wā-
hūmīäxi / wāhūmīkin / minimum, åt
minstone.

XXI. Diversitatis: toisun / aliter,
annorlunda. muutoin / secus, ejest.

§. 2. Adverbia præterea nascun-
tur ex omnibus Nominibus: ut (a)
in loco: kircosa / in templo, uti kyr-
kian. (B) *de loco*: kircosta / e templo,
utu kyrckian. (y) *ad locum*: kirkos-
hon / in templum, til kyrckian.

§. 3. Adverbia vera licet vix
comparentur; comparantur tamen
Adverbia facta, per tres gradus.
Comparativus facit plerumque ulti-
mam syllabam *Positivi* in minni:
Superlativus in minnasti / aliquando
mutando ultimam vocalem *Positivi*;
aliqvando vero eandem servando,
ut in Nominis: e. g. usein / usem-
min /

min / usem mast / sepe, sepius, sepi-
sime, ofta / oftare / oftast. jalosti /
jalominin / jalomin mast / egregie, magis
egregie, maxime egregie, mål / båtre /
båst. caunist / caunimmin / caunim mast /
pulcre, pulcrius, pulcerrime, wackert /
wackrare / wackrast. Irregulariter
comparatur: hywin / pareminin /
parhain / bene, melius, optima.

Caput. VI

De Conjunctione.

Harum aliae sunt

1. *Copulative*: ettå / ja / myöds /
myössi / &c., etiam, ock / ochså. sekå /
ettå / cum, tum.

2. *Disjunctive*: eli / taicka / vel,
sive, antingen / eller. eikå / neque, ic-
ke heller.

3. *Adversative*: wai / wain / was-
an / musta / sed, autem, men. waic-
ka /

ka / ehtā / quamvis, ehuruwäl ean-sedt. tokī / cuitengin / tamen, litwäl.

4. Causiles, sillā / nam, th̄ ios / si, om. josei / jollei / nisi, hwarom-icke

5. Ratiocinatīre: sijs / igitur. för-denskul. sentāhden / jongatāhden / ideo, derföre. mingātāhden / quare, hwarföre?

6. Approbatīve & Expletīva, tosin / quidem, þwar Germanorūm. nijn-kyllā / satis equidem, ja nog. nijn-pahakin / sic equidem, så är det lik-wäl.

CAP. VII.

De Præpositione.

6. 1. *Præpositiones* omnes fere post-ponuntur, ideo *Postpositiones*, rectius hic dicendæ, & adsciscunt *Accusa-tivum totalem*, vel, qvod idem est, *Genitivum singularem*, pluralem vero non semper item. suntque hæ præcipuae:

Thgō/

Tygd / ad, til. tykðā / a, abs, de,
 ifrān. tykðinā / apud, hos. saackar
 hamahan / ad usque, in til. cautta/
 per, igenom. cohden / erga, versus,
 emot. edesā / ante, före. tacana/
 pose, baktester. jälken / peråsā / post,
 efter. canha / cum, med. Sawon.
 keralla / idem. ilman / paithi / sine,
 förutan. wållillā casus g. a wåli / in
 medio, inter, emellan. tåhden / pro-
 pter, för skull. mydden / secundum,
 efter. ylige / supra, öfwer. alahe /
 infra under. wastan / contra, emot.

§. 2. Inseparabiles xi/ tta/ lta/ sa/
 ttā / ltā / sā / Casus sunt Nominum,
 & Præpositiones Latinorum expri-
 munt: ut, leiwåxi / in panem, scil-
 licutatus est, til bröd. minulta / a me,
 af mig. calatta / sine pisce, utan
 fisk hånesi / in illo, uti honom

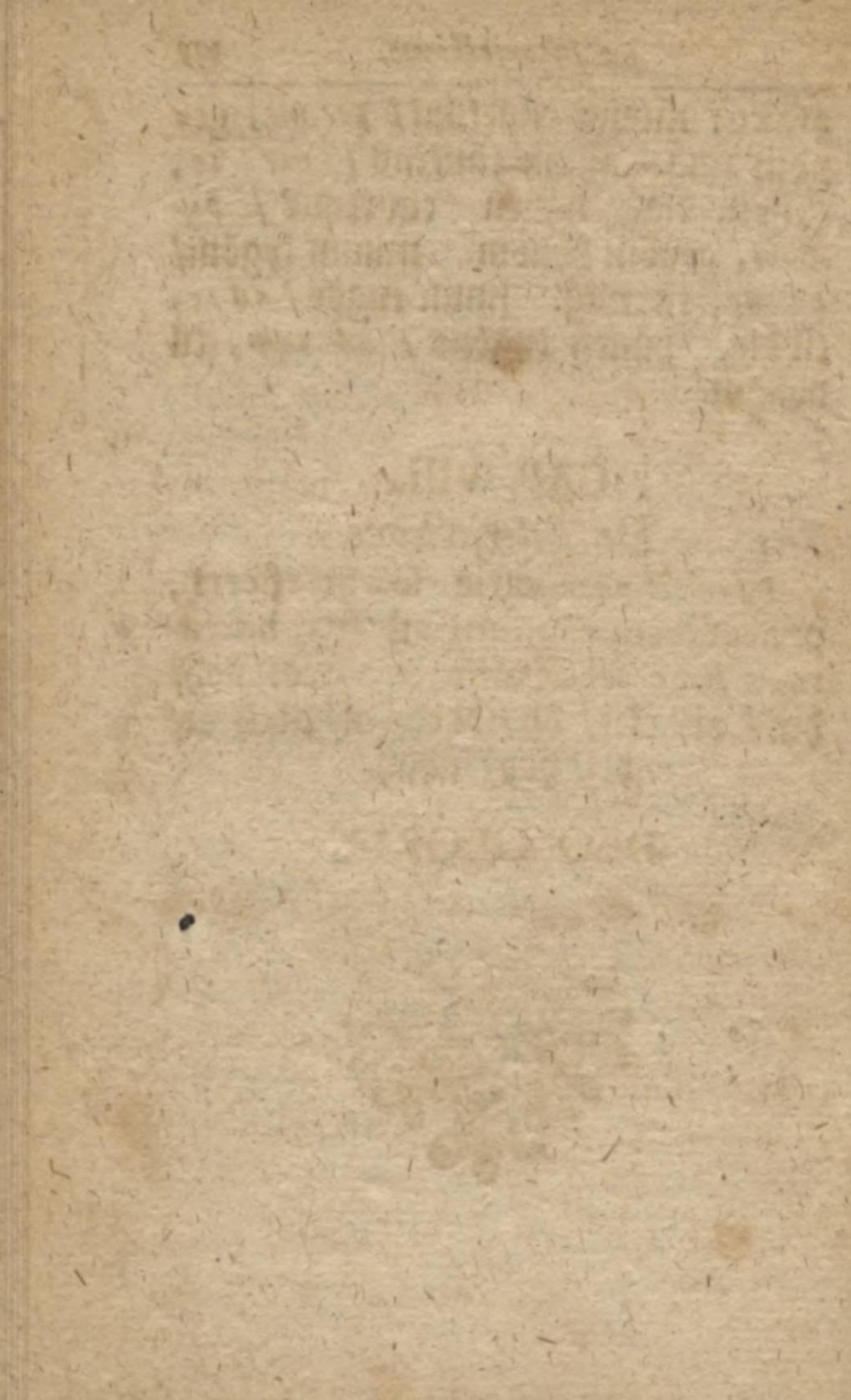
§. 3. Ultima syllaba in Præposi-
 tionibus, Accusativum totalem re-
 gentibus, subit mutationem adjecto
 affixo:

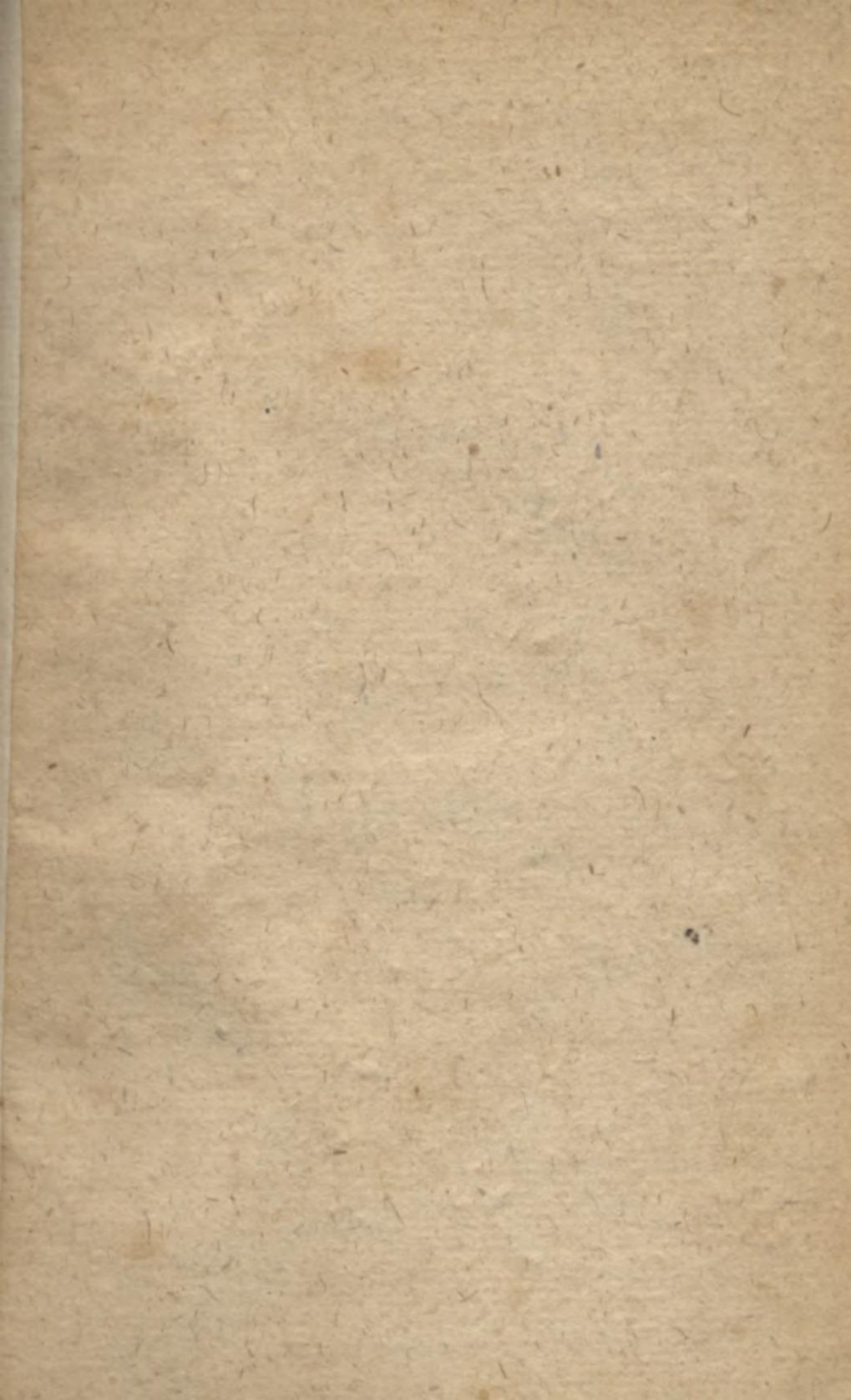
affixo: minun cauttani / per me, gez
nom mig. sinun cauttas / per te,
genom dig. hānen cauttans / per
illum, genom honom. minun tygðniſ
ad me, til mig. sinun tygðs / ad te,
til dig. hānen tygðns / ad eum, til
honom.

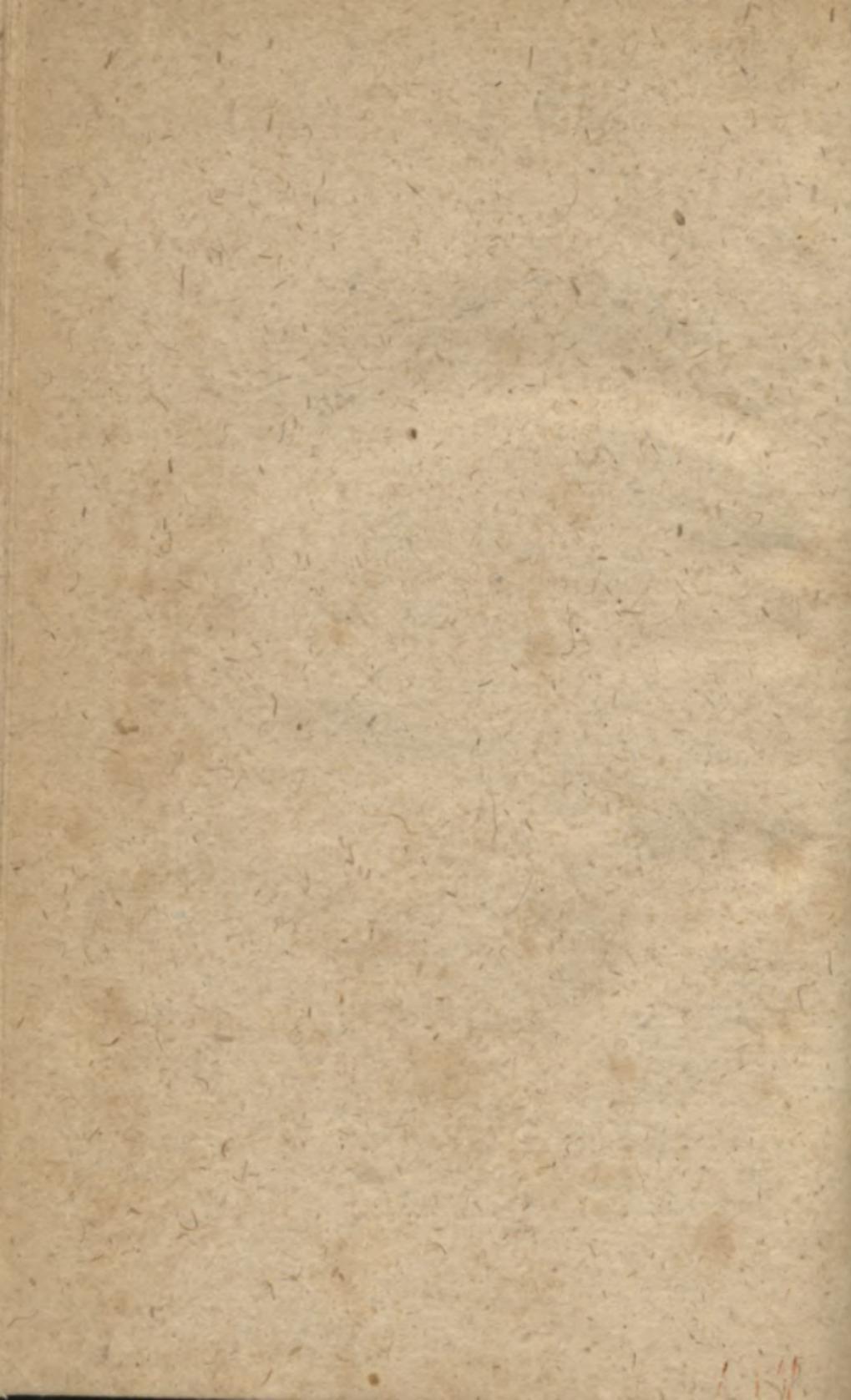
CAP. VIII.*De Interjectione.*

Interjectiones varie solent efferri,
pro cuiusque animi affectu hæ ta-
men sunt frequentiores: iwei/noh/
hui/oi/oioi/oh/ehoh/ai/aiai/u/
hei/hoh/ahah.

DEO GLORIA.

R 92-06

Rv. Kielitiede 2.

MH

